

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

อ.พ. ๕/๒๕๕๒

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เป็นเรื่องด่วน ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๑ และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียง ๒๓๙ เสียง ไม่รับหลักการ ๑๐๓ เสียง และงดออกเสียง ๒ เสียง ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน และในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา และลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี งดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๖ เสียง แล้วเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด มีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

(๓) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบ

อาชญากรรมนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้นเพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีเนื้อหาจำนวน ๘ มาตราสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้ ต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด มีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุน หรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่มีใช้สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า
เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น
(ร่างมาตรา ๖)

๕. ให้สถาบันการเงินและ
ผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๖) (๗)
(๘) และ (๙) เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการ
การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
ลูกค้า ตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาห้าปี
นับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์
กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น
(ร่างมาตรา ๗)

๖. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕
หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ
ห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่
หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง
(ร่างมาตรา ๘)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ กับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการและวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภาโดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายหน้า ผาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวนภพร ชวรงค์กร นิตกร ๖ นางสาวกรรณิกา พัชระ วิทยากร ๓
นางสิริกัญย์ ส่องแสง เจ้าหน้าที่งานธุรการ ๖ นายพัลลภ วงศ์พานิช เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์ของวุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา ..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ในวาระที่หนึ่ง วาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๕
- ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ในวาระที่หนึ่ง วาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร ๑๐
  - ๑) ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
ในวาระที่หนึ่ง ๑๐
  - ๒) ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ๑๓
  - ๓) ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
ในวาระที่สอง ๑๓
  - ๔) ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ๑๔
  - ๕) ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม ๑๗
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑๘

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. ๒๕๕๒ กับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๒๓

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมายร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๙
- การดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ..... ๓๗
- มาตรการและแนวทางป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ๕๓
- โครงการความช่วยเหลือทางวิชาการธนาคารพัฒนาเอเชีย
แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงิน
แก่การก่อการร้าย (TAR : THA 39119) ฉบับร่าง ๖๑

ภาคผนวก	: พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ..... (๑)
	: ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๒๙)
	: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๓๗)
	: ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ กับร่างพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ..... (๔๑)
	: ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายจุมพฏ บุญใหญ่ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ..... (๔๙)
	: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายจุมพฏ บุญใหญ่ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ..... (๕๗)

- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎร) ..... (๖๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ..... (๗๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๙. นายทศพล เฟ็งส้ม	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
๑๐. นายกล้าคาน ปาทาน	๑๑. นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์
๑๒. นายโกวิทย์ ธารณา	๑๓. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น
๑๔. นายเชน เทือกสุบรรณ	๑๕. นายทองดี มนิสสาร
๑๖. นายนราพัฒน์ แก้วทอง	๑๗. นางสาวนริศรา แดงไผ่
๑๘. พันเอก นาฬิกาอดิภักดิ์ แสงสนิท	๑๙. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
๒๐. นายพฤษชัย วิริยะโรจน์	๒๑. นายไพจิตร ศรีวรขาน
๒๒. นายไพโรจน์ ดันบรรจง	๒๓. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท
๒๔. นายวิทยา ทรงคำ	๒๕. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ
๒๖. ศาสตราจารย์วีระพงษ์ บุญโญภาส	๒๗. นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ์
๒๘. นายสมพล วณิชพันธ์	๒๙. นายสาธิต ปิตุเตชะ
๓๐. นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	๓๑. นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์
๓๒. นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์	๓๓. นายสุวโรช พะลัง
๓๔. นายเสมอกัน เทียงธรรม	๓๕. นายอรรถวิษฐ์ สุวรรณภักดี
๓๖. นายอารยะ ชุมดวง	

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๓ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันพุธที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ โดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๖ เสียง แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป^๔ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๒๓

^๓ โปรดดู รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ในภาคผนวกหน้า (๖๑)

^๔ โปรดดู ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ในภาคผนวกหน้า (๗๕)

**๖.๖ กำหนดโทษปรับแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑
มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ (ร่างมาตรา ๘)**

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่
หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ในวาระที่หนึ่ง วาระที่สอง และวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร

๑) ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ ในวาระที่หนึ่ง

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ รักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้กล่าวอภิปรายถึงความจำเป็นมา หลักการ เหตุผล และสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดังต่อไปนี้

ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติที่ประเทศไทยเป็นภาคีเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งกำหนดให้ประเทศภาคีสมาชิกต้องรับคำแนะนำของ FATF (Financial Action Task Force) มาใช้บังคับ โดยคำแนะนำดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักการตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
 ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด มีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียด

๕) ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมพิจารณาแล้ว ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๒ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๖ เสียง

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖๔๒๒ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) พิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเสนอ

๑.๑ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในกรณีที่เป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรม และกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนเมื่อมีการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๓) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (เพิ่มมาตรา ๒๐/๑)

(๔) กำหนดให้สถาบันการเงินผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๑)

(๕) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และ มาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒/๑)

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงพาณิชย์ มีข้อสังเกตว่า

(๑) การใช้ถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๖ (๒) (๓) และ (๔) ว่า “หรือที่ได้จดทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์ .....” นั้น จะทำให้มีความหมายว่าหมายถึงเฉพาะผู้ที่จดทะเบียนพาณิชย์ไว้แล้วเท่านั้น โดยมีได้หมายถึงผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวที่มีหน้าที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายนี้

(๒) ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศว่าพาณิชย์กิจใดตาม (๖) จะต้องจดทะเบียนพาณิชย์ ซึ่งปัจจุบันรัฐมนตรีออกประกาศกำหนดไว้แล้วตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ให้ผู้ประกอบการพาณิชย์กิจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๙ และหากการประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๒) (๓) และ (๔) อาชีพใด รัฐมนตรีมิได้ออกประกาศกำหนดให้ต้องจดทะเบียนพาณิชย์ ผู้ประกอบอาชีพนั้นที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนสามัญจะไม่อยู่ในบังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น กรณีการให้เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามมาตรา ๑๖ (๓)

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีข้อสังเกตว่า ร่างมาตรา ๕ (เพิ่มมาตรา ๒๐/๑) ที่กำหนดหน้าที่ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค่านั้น อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน เนื่องจากไม่มีความชัดเจนว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำที่ต้องการตรวจสอบคือเรื่องใด และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้ำมีหลักเกณฑ์และวิธีการอย่างไร เนื่องจากต้องเป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในภายหลัง

๓. สำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๓.๑ เพิ่มข้อความ “ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓” ในตอนท้ายของร่างมาตรา ๑๖ (๑) เพื่อให้ครอบคลุมเฉพาะบุคคลที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่ไม่ใช่พนักงานของบริษัทหลักทรัพย์ซึ่งถือว่าเป็นสถาบันการเงินตามความหมายของพระราชบัญญัตินี้และมีหน้าที่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ อยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๓.๒ แก้ไขความว่า “โลหะมีค่า” ให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเพิ่มข้อความ “เพชรพลอยและทองคำ” ในร่างมาตรา ๑๖ (๒) ด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับความหมายของ คำว่า “อัญมณี” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่หมายความถึง รัตนชาติที่เจียรไนแล้ว แก้วมณีอื่น ๆ นอกจากเพชรพลอย (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๓.๓ ตัดข้อความ “ที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท จำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือบริษัทที่ได้จดทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์แล้วแต่กรณี” ในร่างมาตรา ๑๖ (๒) (๓) และ (๔) ออก ซึ่งสอดคล้องกับข้อสังเกตของกระทรวงพาณิชย์ เพื่อให้ครอบคลุมทั้งผู้ประกอบการอาชีพที่เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล และมีให้เกิดช่องว่างของกฎหมายที่จะทำให้ผู้กระทำผิดใช้ช่องทางการฟอกเงินโดยผ่านผู้ประกอบการอาชีพที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่ได้จดทะเบียน จึงไม่ต้องรายงาน (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๓.๔ ตัดร่างมาตรา ๑๖ (๕) (๖) และ (๗) ออก เนื่องจากปัจจุบันมีกฎหมายเกี่ยวข้องกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์อยู่สามฉบับ ได้แก่

(๑) ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาตตามข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ (การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์) ซึ่งกำหนดบทนิยามคำว่า “บัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า บัตรที่ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ออกให้แก่ผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์กำหนด เพื่อใช้ชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดแทนการชำระด้วยเงินสดโดยผู้บริโภค ได้มีการชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดไว้ล่วงหน้า และมูลค่าเงินที่ชำระล่วงหน้าถูกบันทึกในบัตร

(๒) ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งกำหนดให้การประกอบธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ต้องมีลักษณะ คือ ลูกค้าหรือผู้บริโภคชำระเงินล่วงหน้าไว้ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ และ

(๓) ร่างพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งกำหนดบทนิยามคำว่า “เงินอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า บัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้ให้บริการออกให้แก่ผู้ใช้บริการซึ่งจะระบุชื่อหรือไม่ก็ตาม โดยมีการชำระเงินให้แก่ผู้ให้บริการไว้ล่วงหน้า เพื่อนำไปใช้ชำระค่าสินค้า ค่าบริการ หรือค่าอื่นใดแทนการชำระด้วยเงินสด และได้มีการบันทึกมูลค่าหรือจำนวนเงินที่ชำระไว้ล่วงหน้า

นอกจากนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. .... ซึ่งตราขึ้นเพื่อกำกับดูแลธุรกิจสถาบันการเงิน มีบทบัญญัติมาตรา ๕ กำหนดให้อำนาจในการออกพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดให้การประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการระดมเงินจากประชาชนโดยการรับฝากเงินหรือวิธีการอื่นใด ให้สินเชื่อ หรือธุรกิจทางการเงิน หากกิจการนั้นมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมและไม่มีกฎหมายที่ควบคุมกิจการดังกล่าว เป็นกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งหากร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้วกระทรวงการคลังมีแนวความคิดว่าจะตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนดให้กิจการต่างๆ ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงการคลังที่ออกภายใต้ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ เป็นกิจการควบคุมตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น จึงอาจมีผลกระทบต่อร่างมาตรา ๑๖ (๕) (๖) และ (๗) ที่ได้อ้างถึงประกาศกระทรวงการคลัง และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย และสามารถนำไปกำหนดไว้ในกิจการอื่นที่กำหนดไว้ในกฎหมายกระทรวงตามร่างมาตรา ๑๖ (๔) เดิม (หรือร่างมาตรา ๑๖ (๖) ที่ สกค. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว) แทนได้ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๓.๕ กำหนดกรอบในการออกกฎกระทรวงในการกำหนดผู้ประกอบอาชีพอื่นตามที่กำหนดในร่างมาตรา ๑๖ (๙) เดิม (หรือร่างมาตรา ๑๖ (๖) ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว) เนื่องจากเป็นการกำหนดหน้าที่ให้กับผู้ประกอบอาชีพอื่นเป็นการเพิ่มภาระแก่ประชาชน โดยเพิ่มข้อความว่า “ซึ่งอาจมีการใช้เป็นช่องทางการฟอกเงินได้โดยง่าย” เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๓.๖ กำหนดกรอบในการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อมิให้เกิดภาระแก่สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ และกระทบต่อสิทธิของประชาชนมากเกินไป โดยการกำหนดกรอบให้ครอบคลุมเฉพาะการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเท่านั้น นอกจากนี้ ได้กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยง และการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้าด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับคำแนะนำของ Financial Action Task Force (FATF) (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๒๐/๑)

๓.๗ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ มีหน้าที่เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ ด้วย เนื่องจากตามร่างมาตรา ๒๒/๑ กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ มีหน้าที่ต้องเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ แต่มาตรา ๒๒ กำหนดเฉพาะสถาบันการเงินเท่านั้นที่มีหน้าที่ต้องเก็บรักษารายละเอียดตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ มีหน้าที่เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงลูกค้าด้วย จึงแก้ไขให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ มีหน้าที่ดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสอง)

๓.๘ นำบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ หรือมาตรา ๒๒/๑ ซึ่งบัญญัติขึ้นใหม่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปบัญญัติรวมไว้ในมาตรา ๖๒ เนื่องจากเห็นว่าบทกำหนดโทษดังกล่าวเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและการเก็บรายละเอียด ซึ่งมีลักษณะเดียวกับการรายงานการแสดงผลของสถาบันการเงิน นอกจากนี้ยังมีระวางโทษเท่ากันคือ โทษปรับไม่เกินสามแสนบาท จึงเห็นควรนำมาบัญญัติไว้ในมาตราเดียวกัน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

นอกจากนั้น ได้แก้ไขบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเพื่อความถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๑

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

กับ

ร่างพระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

กับ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย	ร่าง พระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๔๕/๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒) มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ หรือให้คำแนะนำในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงานในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการทำธุรกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	.... มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล และในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคล ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน (๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓ (๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ (๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าอรรถยนต์ (๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	(๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (๖) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง (๗) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศกระทรวงการคลัง (๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง (๙) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์” มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว” มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ “มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๒๒ เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้ (๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า (๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น	การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน" มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ "ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น" มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ "มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๖) (๗) (๘) และ (๙) เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น"

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
หมวด ๗ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี	มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง” ....

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... *

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เสนอ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะผู้บังคับบัญชาสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๓.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒
ดังต่อไปนี้

(ก) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในกรณีที่เป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

(ข) กำหนดให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรม และกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนเมื่อมีการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(ค) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (เพิ่มมาตรา ๒๐/๑)

(ง) กำหนดให้สถาบันการเงินผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ (เพิ่มมาตรา ๒๒/๑)

(จ) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (เพิ่มเติมมาตรา ๖๒/๑)

๓.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางผ่านกลุ่มธุรกิจหรือ กลุ่มวิชาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงิน เช่น กลุ่มธุรกิจการค้า อัญมณีเครื่องประดับหรือโลหะมีค่า หรือกลุ่มธุรกิจการค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์ เป็นต้น เป็นแหล่งในการฟอกเงิน อีกทั้งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าที่ยังไม่สอดคล้องกับมาตรการสากล และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนไม่ครอบคลุมถึงมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงิน ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการนำไปได้ใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อให้การตรวจจับการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ จำเป็นต้องกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๓.๓ เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ใช้ช่องทางผ่านกลุ่มธุรกิจหรือ กลุ่มวิชาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงิน เช่น กลุ่มธุรกิจการค้าอัญมณี เครื่องประดับ หรือโลหะมีค่า หรือกลุ่มธุรกิจการค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์ เป็นต้น เป็นแหล่งในการฟอกเงิน

(ข) การกำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังไม่สอดคล้องกับการแสดงตนตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งออกตามมาตรา ๑๓ จัตวา ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ที่กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งเมื่อมีการเปิดบัญชีเงินฝาก

(ค) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังไม่มีมาตรการเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการบางประเภทให้มีขอบข่ายของข้อมูลเพิ่มมากขึ้นและลงลึกอย่างละเอียด ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการนำไปได้ใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย

๓.๔ มาตรการที่จะบรรลุดังกล่าวคืออะไร

(ก) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานปปง. ในกรณีที่เป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(ข) กำหนดให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรม และกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทจัดให้ลูกค้าแสดงตนเมื่อมีการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ค) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

(ง) กำหนดให้สถาบันการเงินผู้ประกอบอาชีพบางประเภทเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

(จ) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม (ข) – (ง)

๓.๕ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

ไม่มี

๓.๖ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้

มาตรการเกี่ยวกับการรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Know Your Customer/Customer Due Diligence: KYC/CDD) ของสถาบันการเงิน (Financial Institutions) และหน่วยธุรกิจ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Designated Non-Financial Businesses and Professions, DNFBP) ตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นหลักการตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เป็นพันธกรณีในฐานะที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกขององค์การสหประชาชาติจะต้องปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ ๑๖๑๗ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ค.ศ. ๒๐๐๕ โดยนัยตามข้อแนะนำของ Financial Action Task Force, FATF ซึ่งเป็นกลุ่มองค์กรระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยประเทศผู้นำอุตสาหกรรม ๗ ประเทศ เพื่อวางนโยบายระดับประเทศและระดับระหว่างประเทศในการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และยังเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Report on the Observance of Standards and Codes: ROSCs) ด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย Anti – Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism (AML/CFT) ด้วย

๔. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

๔.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุนและความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

เป็นภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องดำเนินการเอง

๔.๒ ถ้าเอกชนไม่ควรทำ เหตุใดจึงไม่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำภารกิจนี้

เป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการอย่างทั่วถึงและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

๕. ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย

๕.๑ ในการทำภารกิจนี้ เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมาย

เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงจำเป็นต้องตราเป็นกฎหมาย

๕.๒ ถ้าจำเป็นต้องตรากฎหมาย เหตุใดจึงไม่สมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่น

เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ จึงไม่สามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่นได้

๕.๓ (ก) การใช้บังคับกฎหมาย

พร้อมกันทุกที่

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย

ไม่มี

๕.๔ ลักษณะการใช้บังคับ

ระบบควบคุม

๕.๕ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา

๖. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

ไม่มีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๗. การระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๗.๑ ผู้ซึ่งถูกระทบโดยกฎหมาย

(ก) ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทตามมาตรา ๑๖

(ข) สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(ค) ลูกค้าผู้มาทำธุรกรรมกับผู้ประกอบอาชีพ (ก) และสถาบันการเงิน (ข)

๗.๒ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกกฎหมายบังคับใช้

(ก) ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานปปง. ในกรณีที่เป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(ข) สถาบันการเงินต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรม และผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนเมื่อมีการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(ค) สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และต้องเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า

๗.๓ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

หากพิจารณาถึงประโยชน์ที่ประชาชนโดยทั่วไปและสังคมจะได้รับจากการปฏิบัติตามมาตรการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่าแม้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทตามมาตรา ๑๖ จะมีภาระหน้าที่เพิ่มขึ้นบ้าง แต่ก็เป็นการกระทำเพื่อส่วนรวมที่จะส่งผลให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมอันเป็นความผิดมูลฐานให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งมาตรการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ยังเป็นมาตรฐานสากล ซึ่งหากมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ย่อมจะเป็นประโยชน์กับสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทดังกล่าวในการประกอบธุรกิจ และเป็นที่ยอมรับในระดับสากลด้วย

๗.๔ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

ไม่มี

๗.๕ ความคุ้มค่าของภารกิจ

หากมีการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นกฎหมายจะส่งผลให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมอันเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น และเนื่องจากมาตรการเกี่ยวกับการรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Know Your Customer/Customer Due Diligence: KYC/CDD) ของสถาบันการเงิน (Financial Institutions) และหน่วยธุรกิจ หรือผู้ประกอบวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Designated Non-Financial Businesses and Professions, DNFBP) ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นหลักการตามมาตรฐานสากลด้านการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย จึงย่อมที่จะส่งผลให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับในระดับสากลด้วย

๘. ความพร้อมของรัฐ

๘.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

ใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอยู่แล้ว

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

ใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตามปกติ

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้

ไม่มี

๘.๒ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

ตามกฎหมาย

จัดให้มีโครงการเผยแพร่ความรู้ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย

๙. ข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน
ไม่มีหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อน หรือใกล้เคียงกัน

๑๐. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๑๐.๑ ระบบการทำงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
มีการปรับปรุงขั้นตอนการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

๑๐.๒ ระบบการตรวจสอบ

สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะเป็นผู้ตรวจสอบ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานด้วย

๑๐.๓ ระบบการคานอำนาจ

หากการไม่ปฏิบัติตามมาตรการในร่างพระราชบัญญัตินี้ อันเข้าลักษณะการกระทำ ความผิดอาญาซึ่งมีระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท จะมีการตรวจสอบโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และหากพบการกระทำความผิดก็จะมี การดำเนินคดีอาญาโดยพนักงานสอบสวน และเมื่อพนักงานอัยการได้สั่งฟ้องแล้ว จะมีการพิจารณาพิพากษา คดีอาญาโดยศาล

๑๑. กรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของ รัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลจนเกินสมควร

การกำหนดให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้ประกอบ อาชีพบางประเภท มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง. ตามมาตรา ๑๖ (๙) นั้น รัฐมนตรีจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพใดมีหน้าที่ต้องรายงานดังกล่าวได้ ก็ต่อเมื่ออาชีพนั้นจะต้องมีกฎหมายรองรับ และต้องมีเหตุผลอันสมควรว่าการประกอบอาชีพนั้นมีความเสี่ยงที่จะถูก นำไปใช้ในการฟอกเงิน อีกทั้งในกระบวนการออกกฎกระทรวงจะต้องได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (คณะกรรมการ ปปง.) และคณะรัฐมนตรีตามลำดับ

ส่วนการออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนธุรกรรมเงินสดตามมาตรา ๑๖ วรรคแรก การออก กฎกระทรวงกำหนดธุรกรรมที่ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง การออกประกาศวิธีการแสดงตนของลูกค้าตามมาตรา ๒๐ วรรคสาม และการออกระเบียบ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ นั้น เป็น เพียงการกำหนดรายละเอียด หลักเกณฑ์และวิธีการ ที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักการสำคัญของ กฎหมายเท่านั้น โดยมีได้เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเพิ่มภาระแก่บุคคลจนเกินสมควรแต่ อย่างไม่

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

๑๒.๑ การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความความคิดเห็น

(ก) ในการยกร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องแสดงความความคิดเห็นสำนักงาน ปปง. จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานขึ้น ๒ ชุด ตามลำดับ ดังนี้

(๑) คณะทำงานพิจารณากฎหมาย ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อรองรับหลักเกณฑ์ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Designated Non-Financial Business and Profession: DNFBPs)

(๒) คณะทำงานพิจารณากฎหมาย ระเบียบ หรือประกาศ เพื่อรองรับหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า/การพิสูจน์ทราบลูกค้า (Know Your Customer / Customer Due Diligence: KYC/CDD)

โดยคณะทำงานทั้ง ๒ ชุด ดังกล่าว มีองค์ประกอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียและนำมาประกอบการร่างกฎหมายด้วย

(ข) ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากคณะอนุกรรมการที่ปรึกษากฎหมายในคณะกรรมการ ปปง. จำนวน ๑๐ ครั้ง ซึ่งในการตรวจพิจารณาคณะอนุกรรมการได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายดังกล่าวมาชี้แจงประกอบการตรวจพิจารณาด้วย

(ค) ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ ปปง. จำนวน ๓ ครั้ง จึงมีมติให้ความเห็นชอบ โดยคณะกรรมการ ปปง. นั้น ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวนสิบสี่คนเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์การเงิน การคลัง กฎหมาย อีกจำนวนเก้าคนรวมเป็นกรรมการด้วย

๑๒.๒ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ในการยกร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

(ก) การกำหนดหลักการสำคัญให้ผู้ประกอบอาชีพประเภทใดมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง. ตามมาตรา ๑๖ นั้น อาชีพดังกล่าวจะต้องมีกฎหมายรองรับด้วย

(ข) ธุรกรรมที่กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน ปปง. นั้นควรกำหนดให้รายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และควรตัดการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดออก เพื่อป้องกันมิให้ผู้มีหน้าที่ต้องรายงานตามกฎหมายมีความเสี่ยงในการใช้ดุลพินิจไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้

(ค) ควรกำหนดเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายสามารถที่จะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพอื่นที่มีกฎหมายรองรับมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมในลักษณะดังกล่าวข้างต้นต่อสำนักงาน ปปง. เนื่องจากในอนาคตอาจมีความจำเป็นต้องกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพอื่นต้องมีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปปง. ซึ่งหากจะต้องแก้ไขในกฎหมายแล้ว ก็อาจมีความล่าช้าเกินความจำเป็นได้

*****

การดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542*

การฟอกเงิน คือ การเปลี่ยน แปรสภาพเงิน หรือ ทรัพย์สิน ที่ได้มาโดยผิดกฎหมาย หรือโดยมิชอบด้วยกฎหมายให้เสมือนหนึ่งว่าเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบ หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การฟอกเงินเป็นกระบวนการซึ่งกระทำโดยบุคคลต่อทรัพย์สินเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของรายได้ที่ผิดกฎหมาย และทำให้รายได้นั้นมีที่มาโดยชอบด้วยกฎหมายและยังหมายความว่ารวมถึงการเปลี่ยนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่สุจริตให้กลายเป็นเงินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1988 ได้กำหนดให้การกระทำต่อทรัพย์สินในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายภายในของประเทศภาคี กล่าวคือ

1. การกระทำต่อตัวทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบด้วยการแปรสภาพ หรือโอนทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเพื่อปกปิดแหล่งที่มา หรือเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิดมิให้ถูกดำเนินคดี (ข้อ 3 วรรค 1 (ข) (1))
2. การปกปิดหรืออำพรางสถานะหรือแหล่งที่มาเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด [ข้อ 3 วรรค 1 (ข) (2)]
3. การครอบครองหรือใช้ทรัพย์สินนั้น โดยรู้ในขณะได้มาว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด [ข้อ 3 วรรค 1 (ค) (1)] จากหลักการที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1988 แต่ละประเทศจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดกฎหมายอาญาภายในของแต่ละประเทศ เพื่อดำเนินการกับผู้กระทำความผิดต่อทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สำหรับประเทศไทยได้นำแนวทางดังกล่าวมากำหนดเป็นความผิดทางอาญา โดยได้มีการตรากฎหมายออกมาบังคับใช้ คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

* ที่มา : www.amlo.go.th สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ณ วันที่ 19 ก.พ. 2552

วัตถุประสงค์ของการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เนื่องจากการกระทำ ความผิดของอาชญากรในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งมุ่งให้ได้ผลตอบแทนในลักษณะที่เป็นเงิน หรือทรัพย์สินโดยเฉพาะอาชญากรรมบางประเภท อาทิเช่น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นต้น สามารถอำนวยความสะดวกให้ได้ผลตอบแทนเป็นมูลค่ามหาศาล อีกทั้งกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบันไม่อาจประสบความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายต่ออาชญากรรมในลักษณะเช่นว่านี้ ทั้งนี้ ผลประโยชน์ที่ได้จากการประกอบอาชญากรรมดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ในการทำธุรกิจ อาชญากรรม ส่วนที่เหลือก็จะนำไปเป็นทุนในการประกอบธุรกิจต่าง ๆ และจะถูกนำกลับมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนกลับเข้ามาใช้ในวงจรของการกระทำผิดอีก จึงก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมาก การป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ออกมาบังคับใช้เพื่อทำลายเศรษฐกิจของอาชญากร ทั้งนี้ นอกเหนือจากการดำเนินคดีกับบุคคลที่โอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งถือว่าเป็นการฟอกเงินแล้ว ยังมีการนำมาตรการเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินมาใช้ โดยกฎหมายได้ขยายหลักเกณฑ์การริบทรัพย์สิน ให้มีขอบเขตกว้างขวางขึ้นกว่าการริบทรัพย์สินตามกฎหมายที่มีอยู่เดิม โดยให้สามารถริบทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดได้ทั้งหมด โดยไม่คำนึงว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะมีการโอน แปร เปลี่ยนสภาพไปแล้วหลายครั้ง หรือตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลอื่นแล้วก็ตาม

การกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 5 ได้กำหนดลักษณะความผิดฐานฟอกเงินไว้กล่าวคือ

1. การโอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่า ก่อน ขณะ หรือหลังการกระทำความผิดมิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ
2. การกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

นอกจากนี้ ในมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 9 ยังได้กำหนดให้การกระทำดังต่อไปนี้ ผู้กระทำต้องรับโทษเช่นเดียวกับตัวการ กล่าวคือ

1. การสนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินไม่ว่าก่อน หรือขณะกระทำความผิด
2. การจัดหา หรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน ยาพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินหลบหนี หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินถูกลงโทษ หรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิด
3. การพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน
4. การสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน

ความผิดมูลฐานกับการฟอกเงิน

ความผิดมูลฐาน คือ ความผิดทางอาญาที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยมีการกำหนดมาตรการในการลงโทษทางอาญากับผู้ที่ฟอกเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือจากการสนับสนุนช่วยเหลือการกระทำ ซึ่งเป็นความผิดมูลฐานในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายนี้ ยังได้กำหนดมาตรการในการริบทรัพย์สินที่ที่ได้มาจากการกระทำซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือจากการสนับสนุน ช่วยเหลือ การกระทำซึ่งมีความผิดมูลฐานอีกด้วย

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3 ได้ระบุความผิดทางอาญาที่เป็นความผิดมูลฐานไว้ดังนี้คือ

1. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ได้แก่
  - 1.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2530
  - 1.2 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535
  - 1.3 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533
  - 1.4 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ได้แก่ การผลิต นำเข้า

ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และหมายความรวมถึง การสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวนี้ด้วย

2. ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็กเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้น กระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือจัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี ในสถานการค้าประเวณี ได้แก่

2.1 ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็กเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์

2.1.1 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 282 คือ การกระทำเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบความผิดนั้นจะได้กระทำ ในประเทศต่างกันหรือไม่ และรวมถึงการกระทำเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น โดยรับตัวเด็กหญิง หรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปหรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

2.1.2 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 283 คือ การกระทำเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปเพื่อการอนาจารหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำในประเทศต่างกันหรือไม่ และรวมถึงการกระทำเพื่อให้สำเร็จความใคร่ของผู้อื่น โดยรับตัวเด็กหญิงหรือหญิงซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือชักพาไป หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว

2.1.3 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 317 คือ การพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปจากบิดามารดาผู้ปกครองหรือผู้ดูแล รวมถึงการซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กซึ่งถูกพรากและการกระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจารด้วย

2.1.4 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 318 คือ การพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจ รวมถึงการซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากและการกระทำ เพื่อหากำไรหรือเพื่อการอนาจารด้วย

2.1.5 ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 319 คือ การพรางผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหาทำไร หรือเพื่อการอนาจารโดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจ รวมถึงการซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวผู้เยาว์ ซึ่งถูกพรางด้วย

2.2 ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก ได้แก่ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 คือ การกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิงหรือเด็ก ชื่อ ชายจำหน่ายพามา หรือส่งไปยังที่ใด รับ หน่วงเหนี่ยว หรือกักขังซึ่งหญิงหรือเด็ก หรือจัดให้หญิงหรือเด็กกระทำการหรือยอมรับการกระทำใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อการอนาจารหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าจะยินยอมหรือไม่ก็ตามอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี กฎหมายว่าด้วยสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน หรือพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ รวมถึงการเตรียมการเพื่อกระทำความผิด และการสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดด้วย

2.3 ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณีหรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

2.3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 9 คือ การเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม และไม่ว่าการกระทำต่าง ๆ อันประกอบเป็นความผิดนั้นจะได้กระทำภายในหรือนอกราชอาณาจักร

2.3.2 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 11 คือ การเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

3. ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

3.1 ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา ได้แก่ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 341 และมาตรา 343 คือ การหลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวงตั้งว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้

ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิโดยการกระทำดังกล่าวนั้น ได้กระทำการด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน

3.2 ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ได้แก่ พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 พ.ศ. 2534 คือ การโฆษณาหรือประกาศให้ปรากฏต่อประชาชน หรือกระทำความผิดประการใด ๆ ให้ปรากฏแก่บุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปว่าในการกู้ยืมเงินตนหรือบุคคลใดจะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินจะพึงจ่ายได้ โดยที่ตนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าตนหรือบุคคลนั้นจะนำเงินจากผู้ให้กู้ยืมเงินรายนั้น หรือรายอื่นมาจ่ายหมุนเวียนให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน หรือโดยที่ตนรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าตนหรือบุคคลนั้นไม่สามารถประกอบกิจการใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมายที่จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายในอัตรานั้น และในการนั้นเป็นเหตุให้ตนหรือบุคคลใดได้กู้ยืมเงินไป

4. ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำการโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบ หรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

4.1 ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำการโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 มาตรา 46 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 พ.ศ. 2528 มาตรา 18 คือ กรรมการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในธนาคารพาณิชย์ กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 1 (ความผิดฐานหลักทรัพย์และวิงราวทรัพย์สิน) หมวด 3 (ความผิดฐานฉ้อโกง) หมวด 4 (ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้) หมวด 5 (ความผิดฐานยกยอก) หรือหมวด 7 (ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สิน) ของลักษณะ 12 (ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน) แห่งประมวลกฎหมายอาญา รวมถึงผู้ชี้ให้กระทำความผิด หรือเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด

4.2 ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน หรือกระทำการโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ได้แก่ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2526 มาตรา 34 คือ

4.2.1 มาตรา 75 ทวิ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทโดยทุจริต หลอกลวงด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่ประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน และโดยการหลอกลวงตั้งว่านั่นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ประชาชนผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สามทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ

4.2.2 มาตรา 75 ดตรี กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของบริษัท หรือทรัพย์สินที่บริษัทเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของบริษัท

4.2.3 มาตรา 75 จัตวา กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทครอบครองทรัพย์สิน ซึ่งเป็นของบริษัท หรือซึ่งบริษัท เป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยเบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต

4.2.4 มาตรา 75 เบญจ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินอันบริษัทมีหน้าที่ดูแล หรือที่อยู่ในความครอบครองของบริษัท ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

4.2.5 ตามมาตรา 75 ฉ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทรู้ว่าเจ้าหน้าที่ของบริษัท หรือเจ้าหน้าที่ของบุคคลอื่น ซึ่งจะใช้สิทธิของเจ้าหน้าที่บริษัทบังคับการชำระหนี้จากบริษัทใช้หรือน่าจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาล ให้ชำระหนี้ได้ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินของบริษัท หรือแกล้ง ให้บริษัทเป็นหนี้ซึ่งไม่เป็นความจริง ถ้าได้กระทำเพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ได้รับชำระหนี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน

4.2.6 มาตรา 75 สัตต กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นการเสียหายแก่บริษัทนั้น

4.2.7 มาตรา 75 อัฐ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทกระทำหรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้

4.2.7.1 ทำให้เสียหาย ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัดทอน หรือปลอมบัญชีเอกสาร หรือหลักประกันของบริษัทหรือที่เกี่ยวข้องกับบริษัท

4.2.7.2 ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชี หรือเอกสารของบริษัท หรือที่เกี่ยวข้องกับบริษัทหรือ

4.2.7.3 ทำบัญชีไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง ถ้ากระทำหรือยินยอมให้กระทำเพื่อลวงให้บริษัทหรือผู้ถือหุ้น ขาดประโยชน์อันควรได้หรือลวงบุคคลใด ๆ

4.3 ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์ หรือกระทำการโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้แก่ พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

4.3.1 มาตรา 306 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริตหลอกลวง ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่ประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สามหรือทำให้ประชาชนผู้ถูกหลอกลวง หรือบุคคลที่สามทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ

4.3.2 มาตรา 307 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้รับมอบหมาย ให้จัดการทรัพย์สินของนิติบุคคลดังกล่าว หรือทรัพย์สินที่นิติบุคคลเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของนิติบุคคลนั้น

4.3.3 มาตรา 308 กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ ครอบครองทรัพย์สินซึ่งเป็นของ นิติบุคคลดังกล่าว หรือซึ่งนิติบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วยเบียดบังเอาทรัพย์สินนั้น เป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต

4.3.4 มาตรา 309 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินอันนิติบุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ ดูแล หรือที่อยู่ในความครอบครองของนิติบุคคลนั้นได้กระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือประชาชน

4.3.5 มาตรา 310 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้รู้ว่าเจ้าหนี้ของนิติบุคคล ดังกล่าว หรือเจ้าหนี้ของบุคคลอื่นซึ่งจะใช้สิทธิของเจ้าหนี้ นิติบุคคลนั้นบังคับชำระหนี้ จากนิติบุคคลใช้หรือนำจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ได้ย้ายไปเสียซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่ผู้อื่น ซึ่งทรัพย์สินของนิติบุคคลนั้นหรือแกล้งให้นิติบุคคลนั้นเป็นหนี้ ซึ่งไม่เป็นความจริง ถ้าได้กระทำเพื่อมิให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

4.3.6 มาตรา 311 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำการหรือไม่กระทำ การเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเอง หรือผู้อื่น อันเป็นการเสียหายแก่นิติบุคคลนั้น

4.3.7 มาตรา 312 กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลใดตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำหรือยินยอม ให้กระทำการดังต่อไปนี้

4.3.7.1 ทำให้เสียหาย ทำลายเปลี่ยนแปลง ดัดทอน หรือ ปลอมบัญชีเอกสาร หรือหลักประกันของนิติบุคคลดังกล่าวหรือที่เกี่ยวกับนิติบุคคลนั้น

4.3.7.2 ลงข้อความเท็จ หรือไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชี หรือเอกสารของนิติบุคคล หรือที่เกี่ยวกับนิติบุคคลนั้น

4.3.7.3 ทำบัญชีไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง ถ้ากระทำหรือยินยอมให้กระทำเพื่อลวงให้นิติบุคคลดังกล่าวหรือ ผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้ หรือลวงบุคคลใด ๆ

5. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงาน ในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ ตามกฎหมายอื่น

5.1 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา ได้แก่

5.1.1 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 147 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่น โดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

5.1.2 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 148 คือ เป็นเจ้าพนักงานใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจ หรือจงใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่ตนเองหรือผู้อื่น

5.1.3 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 149 คือ เป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับหรือ ยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่

5.1.4 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 150 คือ เป็นเจ้าพนักงาน กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น

5.1.5 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 151 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหาย แก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น

5.1.6 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 152 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เนื่องด้วยกิจการนั้น

5.1.7 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 153 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่ายเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

5.1.8 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 154 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่หรือแสดงว่าตนมีหน้าที่เรียกเก็บ หรือตรวจสอบภาษีอากร ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใด โดยทุจริตเรียกเก็บหรือละเว้นไม่เรียกเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียมหรือเงินนั้น หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการอย่างใดเพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสีย หรือเสียน้อยไปกว่าที่จะต้องเสีย

5.1.9 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 155 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่กำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้าใดเพื่อเรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายโดยทุจริตกำหนดราคาทรัพย์สินหรือสินค้านั้น เพื่อให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสียหรือเสียน้อยไปกว่าที่จะต้องเสีย

5.1.10 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 156 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามกฎหมายโดยทุจริต แนะนำ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างไม่ดี เพื่อให้มีการละเว้นการลงรายการในบัญชี ลงรายการเท็จในบัญชี แก้ไขบัญชี หรือซ่อนเร้น หรือทำหลักฐานในการลงบัญชีอันจะเป็นผลให้การเสียภาษีอากร หรือค่าธรรมเนียมนั้นไม่ต้องเสียหรือเสียน้อยกว่าที่ควรจะต้องเสีย

5.1.11 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 คือ เป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

5.1.12 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 158 คือ เป็นเจ้าพนักงานทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินหรือ เอกสารใดอันเป็นหน้าที่ของคนที่ควรจะปกครองหรือรักษาไว้ หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น

5.1.13 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 159 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ดูแลรักษาทรัพย์สินหรือเอกสารใด กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ โดยถอน ทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้น ซึ่งตราหรือเครื่องหมาย อันเจ้าพนักงานได้ประทับหรือหมายไว้ที่ทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นในการปฏิบัติการตามหน้าที่ เพื่อเป็นหลักฐานในการยึดหรือรักษาสິงนั้น

5.1.14 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 160 คือ เป็นเจ้าพนักงานมี หน้าที่รักษาหรือใช้ดวงตราหรือรอยตราของราชการหรือของผู้อื่น กระทำการอันมิชอบ ด้วยหน้าที่โดยใช้ดวงตราหรือรอยตรานั้น หรือโดยยินยอมให้ผู้อื่นกระทำเช่นนั้นซึ่งอาจทำให้ ผู้อื่นหรือประชาชนเสียหาย

5.1.15 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 161 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสารรอกข้อความลงในเอกสารหรือดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสาร โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น

5.1.16 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 162 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสารหรือรอกข้อความลงในเอกสาร กระทำการดังต่อไปนี้ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่

5.1.16.1 รับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใด ขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ

5.1.16.2 รับรองเป็นหลักฐานว่าได้มีการแจ้งซึ่งข้อความ อันมิได้มีการแจ้ง

5.1.16.3 ละเว้นไม่จดข้อความซึ่งตนมีหน้าที่ต้องรับจด หรือจดเปลี่ยนแปลงข้อความ เช่นว่านั้น

5.1.16.4 รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ

5.1.17 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 163 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ในการไปรษณีย์ โทรเลขหรือโทรศัพท์กระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ ดังต่อไปนี้

5.1.17.1 เปิดหรือยอมให้ผู้อื่นเปิดจดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่ง ทางไปรษณีย์หรือโทรเลข

5.1.17.2 ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหาย หรือยอมให้ ผู้อื่นทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้สูญหาย ซึ่งจดหมายหรือสิ่งอื่นที่ส่งทางไปรษณีย์หรือ โทรเลข

5.1.17.3 กัก หรือส่งให้ผิดทาง หรือส่งให้แก่บุคคลอื่นซึ่ง รู้ว่ามีใช่เป็นผู้ควรรับซึ่งจดหมาย หรือสิ่งอื่นที่ส่งทางไปรษณีย์หรือโทรเลข

5.1.17.4 เปิดเผยข้อความที่ส่งทางไปรษณีย์ทางโทรเลข หรือทางโทรศัพท์

5.1.18 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 164 คือ เป็นเจ้าพนักงานรัฐ หรืออาจรู้ความลับในราชการกระทำด้วยประการใด ๆ อันมิชอบด้วยหน้าที่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ความลับ นั้น

5.1.19 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 165 คือ เป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือคำสั่งซึ่งได้สั่งเพื่อบังคับการให้เป็นไปตาม กฎหมาย บังคับหรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามกฎหมายหรือคำสั่งนั้น

5.1.20 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 166 คือ เป็นเจ้าพนักงานละทิ้งหน้าที่หรือกระทำการอย่างใด ๆ เพื่อให้งานหยุดชะงักหรือเสียหาย โดยร่วมกระทำการ เช่นนั้นด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป รวมถึงการกระทำเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินเพื่อบังคับรัฐบาลหรือเพื่อข่มขู่ประชาชน

5.2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ได้แก่

5.2.1 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 200 คือ เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาหรือจัดการให้เป็นไปตามกฎหมายอาญา กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งอันเป็นการมิชอบเพื่อที่จะช่วยบุคคลหนึ่งบุคคลใดมิให้ต้องโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง

5.2.2 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 201 เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวนเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่

5.2.3 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 202 เป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี หรือพนักงานสอบสวนกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น

5.2.4 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 203 เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลป้องกันหรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

5.2.5 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 204 เป็นเจ้าพนักงานมีตำแหน่งหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ที่ต้องคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวนหรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้ที่อยู่ในระหว่างคุมขังนั้นหลุดพ้นจากการถูกคุมขังไป

5.3 ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502

5.3.1 มาตรา 4 คือ เป็นพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นเสีย

5.3.2 มาตรา 5 คือ เป็นพนักงาน ใช้อำนาจในหน้าที่โดยมิชอบ ข่มขืนใจหรือจู่ใจเพื่อให้บุคคลใดมอบให้หรือหามาให้ซึ่งทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด แก่ตนเองหรือผู้อื่น

5.3.3 มาตรา 6 คือ เป็นพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ในหน้าที่ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่

5.3.4 มาตรา 7 คือ เป็นพนักงานกระทำการหรือไม่กระทำการ อย่างใดในหน้าที่ โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียกรับหรือยอมจะรับไว้ ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานในหน้าที่นั้น

5.3.5 มาตรา 8 คือ เป็นพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในหน้าที่โดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่องค์กร บริษัทจำกัด ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น

5.3.6 มาตรา 9 คือ เป็นพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการ ใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นอันเนื่องด้วยกิจการนั้น

5.3.7 มาตรา 10 คือ เป็นพนักงานมีหน้าที่จ่ายทรัพย์สิน จ่ายทรัพย์สินนั้นเกินกว่าที่ควรจ่ายเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

5.3.8 มาตรา 11 คือ เป็นพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริต

5.4 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น เช่น ความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นต้น

6. ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สิน ที่กระทำโดยอ้างอำนาจอัยย์ หรือช่องโหลตามประมวลกฎหมายอาญา ได้แก่

6.1 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 337 คือ การกรรโชกทรัพย์สิน ด้วยการข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะ ที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิตร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญ หรือของบุคคลที่สามจนผู้ถูกข่มขืนใจ ยอมเช่นนั้น โดยอ้างว่าเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมาย เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำการกรรโชกทรัพย์สิน

6.2 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 338 คือ การรีดเอาทรัพย์สิน ด้วยการข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ในลักษณะที่เป็น ทรัพย์สิน โดยขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เข็ญหรือ บุคคลที่สามเสียหาย จนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น โดยอ้างว่าเป็นสมาชิกของคณะบุคคล

ซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการ และมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยสมคบกัน ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำการกระโชกทรัพย์

7. ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ได้แก่ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 กล่าวคือ

7.1 ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 ปัจจุบันยังมีผลใช้บังคับอยู่ ทั้งนี้มีการยกเลิกบางมาตราของกฎหมายดังกล่าว และปรับปรุงบทกฎหมายดังกล่าว ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีการตรากฎหมายศุลกากรขึ้น ใช้บังคับสืบมาอีก 15 ฉบับ ดังนี้

7.1.1 พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1)
พ.ศ. 2471

7.1.2 พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2472

7.1.3 พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2474

7.1.4 พระราชบัญญัติศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2475

7.1.5 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2479

7.1.6 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2480

7.1.7 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2480

7.1.8 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2482

7.1.9 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2483

7.1.10 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2490

7.1.11 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497

7.1.12 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499

7.1.13 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ลงวันที่ 13 ธันวาคม
พ.ศ. 2515

7.1.14 พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติศุลกากร
พ.ศ. 2469 พ.ศ. 2528

7.1.15 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2534

7.2 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ความในตอนที่ห้า ได้บัญญัติใหม่โดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2490 มาตรา 3 คือ การนำ หรือพาของที่ยังไม่ได้เสียภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือที่ยังไม่ได้ผ่านศุลกากร โดยถูกต้องเข้ามาในพระราชอาณาไทยก็ดี หรือที่ส่งหรือพาของเช่นว่านี้ออกไป นอกพระราชอาณาจักรก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามาหรือ ส่งออกไปก็ดี หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนั้นจากเรือกำปั่น

ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มั่นคง หรือโรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บหรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านั้นก็ดี หรือเกี่ยวข้อด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่ การนำของเข้า ส่งของออก ขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของโดยเจตนา จะนำค่าภาษีของรัฐบาลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้ามหรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี

7.3 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469 มาตรา 27 ทวิ เพิ่มความ โดยได้บัญญัติใหม่ตามพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2499 มาตรา 4 คือ การช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซ้ำ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่น่าเข้ามาในราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงอากรข้อห้ามหรือข้อจำกัด การดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 การดำเนินคดีอาญาตามกฎหมายดังกล่าวประกอบด้วย

1. การดำเนินคดีอาญาในความผิดมูลฐาน คือ การดำเนินคดี ในความผิดทางอาญาที่ระบุไว้เป็นความผิดมูลฐานในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 3 ดังรายละเอียดของข้อหาที่กล่าวมาข้างต้น

2. การดำเนินคดีอาญากับผู้ที่ฟอกเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือจากการสนับสนุนช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็น ความผิดมูลฐาน กล่าวคือ

2.1 การโอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำผิดเพื่อซุกซ่อน หรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือ ผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะ หรือหลังการกระทำ ความผิดมิให้ต้องรับโทษ หรือรับโทษน้อยลง ในความผิดมูลฐาน

2.2 การกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิด หรืออำพราง ลักษณะที่แท้จริง การได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอนการได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำผิด

2.3 การสนับสนุนการกระทำผิด หรือช่วยเหลือ ผู้กระทำผิดฐานฟอกเงินไม่ว่าก่อน หรือขณะกระทำความผิด

2.4 การจัดหา หรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน ยาพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินหลบหนี หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินถูกลงโทษ หรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ ในการกระทำความผิด

2.5 การพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

2.6 การสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน

3. การดำเนินคดีอาญากับสถาบันการเงิน ผู้มีหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดหรือผู้เกี่ยวข้องฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 กำหนดไว้กล่าวคือ

3.1 การไม่รายงานการทำธุรกรรม

3.2 การไม่ได้จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรม

3.3 การไม่ได้จัดให้ลูกค้าบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรม

3.4 การไม่เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้า

3.5 การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการธุรกรรม

3.6 การรายงานการทำธุรกรรม หรือแจ้งข้อเท็จจริงกับสถาบันการเงินโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ

3.7 การไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐาน หรือขัดขวางไม่ให้ความสะดวกในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย

3.8 การทำให้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

3.9 การยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสาร หรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้

3.10 การยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสาร หรือบันทึกข้อมูล หรือทรัพย์สินที่รู้ หรือควรรู้ว่า จะตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมาย

3.11 การรู้ หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎหมาย กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้ หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

**มาตรการและแนวทางป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย***

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้มีมติรับทราบมาตรการและแนวทางป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามที่สำนักงาน ป.ง. เสนอทั้ง ๒ ฉบับ และเห็นชอบให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งหน่วยงานราชการ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามมาตรการและแนวทางดังกล่าว

๑. มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เรื่อง นโยบายการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและหน่วยธุรกิจ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

๒. มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เรื่อง นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ

**มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่
การก่อการร้าย**

**เรื่อง นโยบายการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบ
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า**

(Know Your Customer/Customer Due Diligence: KYC/CDD)

**ของสถาบันการเงิน (Financial Institutions) และหน่วยธุรกิจ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่
ไม่ใช่สถาบันการเงิน**

(Designated Non-Financial Businesses and Professions, DNFBP)

เหตุผลในการออกนโยบาย

การฟอกเงินเป็นความผิดที่หลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและปราบปราม แม้การฟอกเงินจะมีใช้อาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อชีวิตร่างกาย และเสรีภาพของบุคคล แต่การฟอกเงินเป็นอาชญากรรมที่ทำให้วงจรการประกอบอาชญากรรมบางประเภทที่มีลักษณะการกระทำเป็นกระบวนการและมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศยังคงดำเนินต่อไปเป็นวงจรไม่มีที่สิ้นสุด ประกอบการฟอกเงินส่วนใหญ่ได้กระทำโดยองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติจึงเป็นผลให้องค์กรหรือหน่วยงานระหว่างประเทศได้ออกมาตรการต่างๆ เพื่อเรียกร้องหรือกระตุ้นให้ประเทศที่

* ที่มา : www.amlo.go.th สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ณ วันที่ 19 ก.พ. 2552

ประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสมาชิก ต้องดำเนินการตามพันธกรณีซึ่งได้กำหนดเป็นอนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังนี้

๑. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘ (UN Convention against Illicit Trafficking in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances)

๒. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ (UN Convention against Transnational Organized Crime)

๓. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. ๑๙๙๙ (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism)

๔. มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ

๕. ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force: FATF)

๖. มาตรฐานการปฏิบัติของคณะกรรมการบาเซล (Basel Committee on Banking Supervision) เพื่อการกำกับดูแลสถาบันการเงิน

๗. กฎบัตรแห่งสหประชาชาติ

ดังนั้นเพื่อเป็นการรองรับมาตรการต่างๆ ดังกล่าว ประเทศไทยจึงได้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ขึ้น เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ โดยให้พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นมา และจากผลการดำเนินการที่ผ่านมาของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ในส่วนของการดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานที่ปัจจุบันมีทั้งหมด ๘ มูลฐานได้แก่

- ๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
- ๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศ
- ๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน
- ๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงตามกฎหมายการธนาคารพาณิชย์
- ๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
- ๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สิน
- ๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากร และ
- ๘) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา ที่เพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น

ปรากฏว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถที่จะนำมาตรการดังกล่าวมาใช้ในการยึดอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานเพื่อให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินได้เป็นจำนวนมาก และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า มาตรการดังกล่าวมีประสิทธิภาพอย่างยิ่งในการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมอันเป็นความผิดมูลฐาน นอกจากการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในฐานะเป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวแล้วสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินยังได้รับการมอบหมายจากคณะกรรมการระดับ Corporate Governance ด้านธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนและบริษัทประกันภัย ให้เป็นหน่วยงานหลักในคณะทำงานเตรียมความพร้อมโครงการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Report on the Observance of Standards and Codes: ROSCs) ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti – Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism: AML/CFT) และจากการดำเนินการของคณะทำงานดังกล่าวพบว่า ปัจจุบันพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังไม่มีหลักการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการรู้จักลูกค้า/การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Know Your Customer/Customer Due Diligence: KYC/CDD) ของสถาบันการเงิน (Financial Institutions) และหน่วยธุรกิจ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (Designated Non-Financial Businesses and Professions, DNFBP) ซึ่งหลักการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วยการช่วยชี้ให้เห็นถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย อีกทั้งหลักการดังกล่าวยังเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการ ROSCs แต่เนื่องจากการที่จะบัญญัติหลักการดังกล่าวไว้ในกฎหมายโดยการแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น จะต้องใช้ระยะเวลาพอสมควร ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการที่จะปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการ ROSCs ในระยะเวลาอันใกล้นี้ จึงจำเป็นต้องออกนโยบายนี้

หน่วยงานที่ควรถือปฏิบัติ

สถาบันการเงินที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวข้องกับการเงิน ดังนี้

๑. ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารพาณิชย์ และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ
๒. บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

๓. บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัย
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย
๔. สหกรณ์ออมทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์
๕. นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
๖. นิติบุคคลเฉพาะกิจตามกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็น
หลักทรัพย์
๗. นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยซ้ำ ระเงินต่างประเทศตามกฎหมาย
ว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
๘. บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์
๙. นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
๑๐. นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าตามพระราชบัญญัติการซื้อ
ขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ดังนี้

๑. ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เครื่องประดับ หรือโลหะมีค่า เช่น ทองคำ
๒. ผู้ประกอบอาชีพค้า หรือให้เช่าซื้อรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์
๓. ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่มีใช้
สถาบันการเงินตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
๔. ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

คำนิยามสำหรับสถาบันการเงิน

“ลูกค้า” หมายความว่า บุคคล หรือนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรมกับ
สถาบันการเงิน หรือเป็นผู้ได้รับประโยชน์ในทอดสุดท้ายจากการมีความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรม
หรือเป็นผู้ที่มีอำนาจควบคุมหรือตัดสินใจในทอดสุดท้าย เกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ หรือทำ
ธุรกรรมดังกล่าวด้วย

“ลูกค้าที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ” หมายความว่าลูกค้าที่มีสถานะหรือมี
ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเมือง หรือมีถิ่นที่อยู่หรือมีแหล่งเงินมาจากประเทศที่ไม่มีการใช้
หรือประยุกต์ใช้ข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการ
ฟอกเงิน (Financial Action Task Force on Money Laundering; FATF) และไม่มีมาตรการ
ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือลูกค้าที่ทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย หรือ
ลูกค้าที่มีรายชื่อหรือมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลที่อาจกระทำการฝ่าฝืนหรือเกี่ยวข้องกั
การกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือลูกค้าตามรายชื่อที่สำนักงานแจ้งให้
สถาบันการเงินดำเนินการตามระเบียบนี้ หรือลูกค้าที่มีอาชีพในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง เช่นธุรกิจ

ค้าอัญมณีหรือโลหะมีค่า ธุรกิจแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ หรือธุรกิจเงินกู้นอกระบบ เป็นต้น

การรู้จักตัวตนของลูกค้า (Know Your Customer: KYC) หมายความว่ารวมถึง การเก็บหลักฐานการแสดงตนของลูกค้า ที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับความเสี่ยงของลูกค้า รวมถึง อาจมีการขยายขอบข่ายของข้อมูลเพิ่มมากขึ้นและลงลึกอย่างละเอียดในเชิงการตรวจสอบ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD) ด้วย

สำหรับผู้ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

“ลูกค้า” หมายความว่า ผู้ซื้อ หรือผู้ขาย ตามนัยแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

เนื้อหา

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะต้อง

- ถือว่าความผิดฐานฟอกเงินและความผิดมูลฐานเป็นอาชญากรรมร้ายแรง และจะให้ความรับผิดชอบขยายไปถึงนิติบุคคลด้วย
- ดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินและความผิดมูลฐาน โดยไม่ทำให้บุคคลผู้สุจริตเสียประโยชน์

สถาบันการเงินควร

๑. ดำเนินการประเมินความเสี่ยงเพื่อทราบระดับความต้องการข้อมูลการรู้จักตัวตนของลูกค้า และมีการจัดเก็บข้อมูลที่เหมาะสมตามระดับความเสี่ยง ทั้งนี้ ข้อมูลที่จะจัดเก็บจะต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องอย่างเหมาะสมเพียงพอและต้องจัดให้มีการวิเคราะห์ และตรวจทานอย่างเหมาะสมตามช่วงเวลา
๒. ไม่ให้บุคคลหรือนิติบุคคลเปิดบัญชีโดยปกปิดชื่อเจ้าของบัญชี ใช้ชื่อแฝง หรือชื่อปลอม
๓. มีมาตรการที่เหมาะสมในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และจำแนกประเภทลูกค้าตามความเสี่ยงต่อการที่จะกระทำความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ทั้งนี้ให้รวมถึงสถาบันการเงินในต่างประเทศด้วย
๔. มีมาตรการที่เหมาะสมและเข้มข้นมากกว่าปกติในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ
๕. ในกรณีที่มีผู้ดำเนินการแทนในการติดต่อกับลูกค้า ให้ผู้ดำเนินการแทนนั้นใช้หลักการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเช่นเดียวกับสถาบันการเงินดำเนินการเอง

๖. ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับธุรกรรมขนาดใหญ่ที่ผิดปกติ หรือ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งไม่มีวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่เห็นได้โดยชอบด้วยกฎหมายอย่างชัดเจน โดยต้องดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมดังกล่าวให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้และบันทึกผลการตรวจสอบไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้แสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ตรวจสอบบัญชี
๗. รายงานให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินทราบในทันที หากปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าเงินหรือทรัพย์สินที่นำมาทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินนั้น เป็นเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๘. จัดให้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศในอนาคต
๙. เก็บรักษาหลักฐานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมให้เพียงพอกับการสืบค้นธุรกรรมเฉพาะเรื่องได้เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ปิดบัญชีหรือสิ้นสุดความสัมพันธ์กับลูกค้า
๑๐. เก็บรักษาเอกสารการแสดงตนของลูกค้าไว้เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ปิดบัญชีหรือสิ้นสุดความสัมพันธ์กับลูกค้า และสามารถส่งมอบให้เจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ได้เมื่อมีการร้องขอ
๑๑. มีนโยบายที่เหมาะสมและต่อเนื่องในการบริหารจัดการองค์กร การพัฒนาบุคลากร และการตรวจสอบระบบ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบาย
๑๒. ดำเนินการวางระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางในการปฏิบัติตามนโยบายนี้

ผู้ประกอบการอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

ให้นำนโยบายสำหรับสถาบันการเงินข้างต้น มาปรับใช้กับผู้ประกอบการอาชีพที่ไม่ใช่สถาบันการเงินเท่าที่ไม่ขัดกับการดำเนินธุรกิจตามปกติ แต่ทั้งนี้จะต้องมีการจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป เว้นแต่ได้มีการแสดงตนไว้ก่อนแล้ว และรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแม้ไม่ใช่การทำธุรกรรมที่ใช้เงินสด

**มาตรการป้องกันปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่
การก่อการร้าย
เรื่อง นโยบายด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ**

เหตุผลในการออกนโยบาย

ปัญหาการฟอกเงินที่ได้จากการประกอบอาชญากรรมนี้ประเทศต่างๆทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยกำลังประสบอยู่โดยประเทศไทยมีพันธกรณีดังนี้

๑. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘ (UN Convention against Illicit Trafficking in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances)
๒. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ (UN Convention against Transnational Organized Crime)
๓. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. ๑๙๙๙ (International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism)
๔. มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ
๕. ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน (Financial Action Task Force: FATF)
๖. กฎบัตรแห่งองค์การสหประชาชาติ

ประเทศไทยได้มีกฎหมายรองรับมาตรการต่างๆ ตามที่อนุสัญญา ได้กำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์ให้แก่ประเทศที่ประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสมาชิกแล้ว โดยในปัจจุบันประเทศไทยได้ตรากฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นมาบังคับใช้แล้ว คือพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ โดยกำหนดความผิดมูลฐานไว้รวมทั้งสิ้น ๘ มูลฐานความผิด ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ และต่อมา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๕๒ ได้ออกมามีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓อันมีผลทำให้กฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยมีสภาพบังคับใช้โดยสมบูรณ์เนื่องจากการฟอกเงินเป็นความผิดที่มีลักษณะข้ามชาติ ความร่วมมือระหว่างประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็นไม่เพียงเพื่อให้มีการดำเนินการเป็นไปตามพันธกรณี หรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่ทำไว้ภายใต้กรอบกฎหมายภายในก็ดี แต่ยังมีข้อมูล ข่าวสารต่างๆ เช่นเรื่องธุรกรรมทางการเงิน ที่จำเป็นต้องมีการตรวจสอบ สืบหาเส้นทางทางการเงิน ย้าย ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดตลอดจนการรวบรวมข้อมูลของตัวผู้กระทำความผิดมูลฐาน

หรือความผิดฐานฟอกเงิน ที่อยู่ในต่างประเทศ หรือที่หน่วยในต่างประเทศครอบครองอยู่เพื่อ
ดำเนินการตามกฎหมาย ทั้งนี้ การกระทำความผิดในลักษณะข้ามชาติดังกล่าวยังรวมถึงการ
ดำเนินการกับตัวผู้กระทำความผิด หรือกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่อยู่ใน
ต่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องขอความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการดำเนินการดังกล่าว

หน่วยงานที่ควรถือปฏิบัติ : หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เนื้อหา

๑. ควรให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกในการป้องกันการฟอกเงินและการสนับสนุน
ทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมทั้งจัดระบบ และกลไกในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
๒. จัดให้มีการพัฒนาประสิทธิภาพการข่าวกรอง และจัดระบบการประสานงานการ
ข่าวให้สามารถวิเคราะห์ข่าวเชิงลึก และติดตามความเคลื่อนไหวการฟอกเงินและการสนับสนุน
ทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๓. ปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบข้อบังคับรองรับพันธกรณีระหว่าง
ประเทศ เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อ
การร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อเหตุการณ์
๔. พัฒนาบุคลากร ระบบข้อมูลข่าวสาร และองค์ความรู้ในเรื่องการฟอกเงินและ
การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถป้องกันและ
แก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ลดปัจจัย และเงื่อนไขที่เกื้อกูลต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่
การก่อการร้ายโดยดำเนินการปราบปรามขบวนการข้ามชาติที่เป็นที่มาของการลักลอบค้าอาวุธ
การลักลอบเข้าเมืองการปลอมแปลงเอกสารและการสนับสนุนทางการเงิน รวมทั้งลดเงื่อนไขที่
เป็นปัจจัยเอื้อต่อบุคคลบางกลุ่มที่ถูกชักจูงให้เข้าร่วมกับกลุ่มก่อการร้าย
๖. กระชับและขยายความร่วมมือในระดับภูมิภาค เพื่อสร้างเครือข่ายการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และจัดตั้งกลไก
ประสานงาน และช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและทันเวลา รวมทั้งการแลกเปลี่ยน
การเรียนรู้ และประสบการณ์ร่วมกัน
๗. ร่วมมือกับประชาคมระหว่างประเทศทั้งในรูปทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อสร้าง
เครือข่ายในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการปฏิบัติตาม
พันธกรณีระหว่างประเทศภายใต้กรอบสหประชาชาติ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงผลประโยชน์และความ
มั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

โครงการความช่วยเหลือทางวิชาการ

ธนาคารพัฒนาเอเชีย*

แนวทางปฏิบัติ

เรื่อง

การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านการต่อต้าน
การฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(TAR: THA 39119)

ฉบับร่าง

บทนำ

๑. ความร่วมมือระหว่างประเทศมีความสำคัญมากต่อระบบการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ด้วยลักษณะเฉพาะของการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แนวทางปฏิบัตินี้จึงมุ่งไปที่การเสริมสร้างประสิทธิภาพในความร่วมมือของประเทศไทยในด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๒. ราชอาณาจักรไทยมีพันธกรณีในด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ด้วยความรับผิดชอบของประเทศไทยต่อสมาชิกภาพในประชาคมโลก รวมถึงความต้องการในการปกป้องภาคการเงินของประเทศจากการถูกใช้เพื่อการฟอกเงิน และการก่อการร้าย
๓. รัฐบาลไทยได้ขอความช่วยเหลือไปยังธนาคารพัฒนาเอเชียในด้านการเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการให้การสนับสนุนในการเสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนี้ เป็นหนึ่งในภารกิจหลักของธนาคารพัฒนาเอเชียในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์หลักในหลักธรรมาภิบาล ธนาคารพัฒนาเอเชียประสงค์จะให้ความช่วยเหลือประเทศไทยในการรับ พัฒนา และนำมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายไปปฏิบัติ ทั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาระหว่างประเทศ มติแห่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และข้อแนะนำ ๔๕ ข้อของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินการด้านการเงินในด้านการต่อต้านการฟอกเงิน

การจัดทำแนวทางปฏิบัติ

๔. แนวทางปฏิบัตินี้เป็นผลจากการดำเนินการส่วนแรกตาม โครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการจากธนาคารพัฒนาเอเชีย
๕. เอกสารฉบับนี้สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานที่ต่อเนื่องเพื่อให้ประเทศไทยมีหลักการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นตลอดระยะเวลา ๑ ปี
๖. แนวทางปฏิบัตินี้ได้รับความเห็นชอบโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งจัดตั้งภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในนามของรัฐบาลไทย
๗. ในขณะที่รัฐบาลมีภารกิจหลักในการพัฒนาระบบกฎหมาย และการบริหารเพื่อลดอาชญากรรมการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หน่วยงานเอกชนก็มีส่วนสำคัญ สถาบันการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ธนาคาร เป็นกลไกสำคัญในการตรวจจับการฟอกเงิน และการเคลื่อนไหวของเงินซึ่งอาจมีจุดประสงค์ในการก่อการร้าย แนวทางปฏิบัตินี้สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทดังกล่าว
๘. การวิเคราะห์ภายใต้โครงการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการนี้ ชี้ให้เห็นถึงพันธกรณีระหว่างประเทศทั้งหมดที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม ในฐานะที่ลงนาม และให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘ (อนุสัญญากรุงเวียนนา) อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ค.ศ. ๑๙๙๙ และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ (อนุสัญญาพาเลอโรโม) ข้อมติที่เกี่ยวข้องของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ และข้อแนะนำ ๔๐ ข้อ และข้อแนะนำพิเศษ ๙ ข้อ ของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการด้านการเงิน เกี่ยวกับการฟอกเงิน ต่อจากนั้นได้วิเคราะห์กฎหมาย และวิธีปฏิบัติในประเทศไทย และชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการแก้ไขกฎหมาย และระบบบริหารภายในหน่วยงานรัฐ และสถาบันการเงิน และหน่วยงานอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รวมถึงความรับผิดชอบในการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย แนวทางปฏิบัติยังคงกล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนาทักษะ การฝึกอบรม และความช่วยเหลือทางวิชาการอื่นๆ

๙. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งบัญญัติขึ้นตามกรอบของกฎหมายด้านการต่อต้านการฟอกเงินในประเทศไทย มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติที่จัดตั้งสำนักงาน ปปง. เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยวิเคราะห์ข่าวกรองทางการเงิน พระราชบัญญัตินี้เป็นพื้นฐานแห่งอำนาจตามกฎหมายในการต่อต้านการฟอกเงิน กฎหมายที่เกี่ยวข้องอีกหลายฉบับก็เป็นส่วนสำคัญในการที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศได้ ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้อำนาจศาลไทยในการพิจารณาคดีอาญา และกำหนดการกระทำอันเป็นความผิดอาญาส่วนใหญ่ ความผิดอาญาอื่นๆถูกบัญญัติโดยกฎหมายเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินกำหนดความผิดฐานฟอกเงิน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดความผิดอาญาต่อผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ปปช. (มาตรา ๑๑๘) หรือความผิดอื่นๆ ตามหมวด ๑๑ แห่ง พระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๑๕ และพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๑๒ ให้อำนาจในการขอ และให้ความช่วยเหลือประเทศอื่นๆ กฎหมายอีกหลายฉบับบัญญัติในเรื่องการควบคุมสถาบันการเงิน เช่น พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๑๕ กฎหมายอีกหลายฉบับบัญญัติในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด และวิธีพิจารณาความ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๑๗ และ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๕๑๗
๑๐. ในการวิเคราะห์ในรายละเอียดที่ปรึกษาได้อธิบายถึงการจัดการ ชี้ให้เห็นถึงจุดที่ควรได้รับการแก้ไข และวิธีการแก้ไข

วัตถุประสงค์ของแนวทางปฏิบัติ

๑๑. แนวทางปฏิบัตินี้กำหนดวัตถุประสงค์อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรม ภายในกรอบเวลาที่เหมาะสม และยังสามารถกล่าวถึงกิจกรรมที่ควรดำเนินการในด้านต่างๆที่เกี่ยวกับการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ดังต่อไปนี้
- กรอบของกฎหมาย
  - โครงสร้างองค์กร
  - ความรู้
  - ทักษะ
  - การกำกับการปฏิบัติ
  - ความร่วมมือ และ
  - ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๑๒. ในขณะที่วัตถุประสงค์ของแนวทางปฏิบัตินี้คือการเพิ่มศักยภาพในความร่วมมือระหว่างประเทศ แต่หากประเทศไทยทำได้ตามแนวทางปฏิบัตินี้ ประเทศไทยยังสามารถตอบสนองต่อมาตรการด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยแนวทางปฏิบัตินี้จัดทำขึ้นเพื่อตอบคำถาม ๓ ข้อคือ
- จุดประสงค์คืออะไร
  - ต้องบรรลุเมื่อใด
  - จะต้องใช้เทคนิค หรือขั้นตอนใดในการทำให้บรรลุจุดประสงค์
๑๓. กองทุนการเงินระหว่างประเทศทบทวนการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลของแต่ละประเทศอย่างสม่ำเสมอ การทบทวนนี้เรียกว่า “การประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล(Report on Observance of Standards and Codes: ROSCs)” ซึ่งศึกษาวิเคราะห์ใน ๑๒ ส่วน ที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศเชื่อว่าจะเป็นในการปฏิบัติงานของกองทุนการเงินระหว่างประเทศและธนาคารโลก โดยส่วนของการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ถูกเพิ่มเข้าไปในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ รายงานดังกล่าวเป็นการสรุปการวิเคราะห์สถานะการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลของแต่ละประเทศ โดยจัดเตรียม และจัดพิมพ์โดยการร้องขอของประเทศสมาชิก ผู้เชี่ยวชาญจากทั้งสองหน่วยงานมีความชำนาญในการช่วยเหลือหน่วยงานในประเทศต่างๆในการเตรียมการในการหารือด้านนโยบายกับผู้มีส่วนจในประเทศ และช่วยเหลือด้านการประเมินความเสี่ยงให้กับภาคเอกชน รวมถึงสถาบันที่มีหน้าที่จัดอันดับความเสี่ยง ข้อมูลจะได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ และจะมีรายงานออกมาทุก ๒-๓ ปี
๑๔. กองทุนการเงินระหว่างประเทศจะประเมินประเทศไทยในปี ๒๕๔๘ ทั้งธนาคารโลก กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศไทยในการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อรับการประเมินนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยและหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ก็กำลังเร่งเตรียมความพร้อมอยู่เช่นกัน โดยเรื่องต่างๆ ที่คณะผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำไว้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะนำไปดำเนินการในส่วนที่

เกี่ยวข้องต่อไป อย่างไรก็ตามตารางการดำเนินงานที่ได้รับความเห็นชอบโดยธนาคารแห่งประเทศไทย นั้นยังเข้มข้นกว่าตารางเวลาที่ธนาคารพัฒนาเอเชียแนะนำ แนวทางปฏิบัตินี้มีได้มีจุดประสงค์ในการ ทำให้กิจกรรมที่กำลังดำเนินอยู่ต้องล่าช้าออกไป แต่มุ่งไปที่กิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกันในหลายๆ หน่วยงาน ในการที่จะทำให้ประเทศไทยดำเนินการตามพันธกรณี และมาตรฐานสากลได้ และเพื่อให้ มีการสอดคล้องกันของแต่ละแนวทางปฏิบัติ ในแต่ละช่วง

กรอบด้านกฎหมาย

๑๕. ที่ปรึกษาธนาคารพัฒนาเอเชียได้ให้ข้อเสนอแนะด้านการปรับปรุงที่จำเป็นต่อกฎหมาย และวิธีพิจารณา ความปัจจุบันของไทย เพื่อให้ประเทศไทยมีการปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ขณะนี้หลาย ส่วนที่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้รับการพิจารณาโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทย ทั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งในการ เตรียมการเพื่อการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่ จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ และเป็นการดำเนินการตามข้อเสนอแนะตามที่ปรากฏในการ ทบทวนระบบการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายครั้งก่อน นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตอื่นๆ ที่ยังต้องมีการหารือ และนำไปปฏิบัติ
๑๖. กำหนดการแก้ไขกฎหมายแสดงถึงกำหนดการที่กระชั้นชิดมาก แต่ก็สามารถเป็นไปได้ โดยได้กำหนด แผนไว้ว่า นโยบายที่จำเป็นทั้งหมดต้องผ่านการพิจารณาโดยรัฐบาลไทยภายในปี ๒๕๔๕ และ ออกเป็นกฎหมายในปี ๒๕๕๐ การดำเนินการตามกฎหมายจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง แต่การ เปลี่ยนแปลงทางการบริหารควรจะได้รับพิจารณาดำเนินการก่อนเล็กน้อย หากสามารถทำได้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ในการควบคุมดูแล ขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขกฎหมาย

๑๗. จากการวิเคราะห์โดยที่ปรึกษาจากธนาคารพัฒนาเอเชีย มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขกฎหมายหลาย ประการ รวมถึงการออกกฎหมายใหม่ โดยปกติแล้วข้อเสนอแนะจะเป็นการแนะนำเพื่อการแก้ไข กฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ในการดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติ หน่วยงานไทยต้องตัดสินใจว่า จะดำเนินการตามข้อเสนอแนะอย่างไรตามกรอบการแก้ไขกฎหมายของไทย ประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้ ควร ได้รับการดำเนินการ

ความผิดมูลฐาน

๑๘. ความผิดที่กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ และเป็นการจำกัดอำนาจของ กฎหมายฟอกเงิน และการให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติ เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญานี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องกำหนดให้ความผิดมูล ฐานครอบคลุมความผิดทั้งหมดที่มีโทษจำคุกมากกว่า ๔ ปี

ข้อสังเกตด้านเขตอำนาจ

๑๕. ประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขในหลายประเด็น เพื่อให้ประเทศไทยมีมาตรการทางกฎหมายที่จำเป็นในการดำเนินการตามพันธกรณีในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ และมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย รวมถึงการให้ความผิดฐานฟอกเงินเป็นความผิดที่ไม่ผูกอยู่กับความผิดมูลฐาน โดยให้สามารถลงโทษได้โดยมีต้องคำนึงถึงสถานที่ที่ความผิดมูลฐานเกิด ให้การกระทำความผิดโดยกลุ่มอาชญากรมีการบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิด และความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรมเป็นความผิดที่สามารถดำเนินคดีได้

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้านักการเงิน

๒๐. ประเทศไทยต้องกำหนดให้มีการทำการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงิน และการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยมาตรฐานนี้ให้ใช้กับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินด้วย

การขยายขอบเขตของกฎหมายฟอกเงิน

๒๑. กฎหมายฟอกเงินควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้ครอบคลุมถึงตัวแทนแลกเปลี่ยนเงินตรา ตัวแทนการโอนเงินระหว่างประเทศ โดยกำหนดมาตรฐานด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เช่นเดียวกับสถาบันการเงิน

๒๒. นอกจากนี้ควรให้ครอบคลุมถึงหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรฐานสากล โดยให้รวมถึงผู้ค้าอัญมณี และโลหะมีค่า ทนายความ และนักบัญชี

การเพิ่มอำนาจให้กับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๒๓. ควรให้สำนักงาน ปปง. มีอำนาจในการเฝ้าระวัง และตรวจสอบการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายต่อหน่วยงานที่ไม่แสวงผลกำไรด้วย

การรายงานธุรกรรมที่มีมูลค่ามาก และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

๒๔. ควรให้หน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินมีหน้าที่รายงานธุรกรรมดังกล่าวด้วย

การคุ้มครองผู้รายงาน

๒๕. ควรขยายการคุ้มครองผู้รายงาน

การกำกับดูแลสถาบันการเงินและหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

๒๖. ควรมีการแก้ไขกฎหมาย และระเบียบการปฏิบัติงานเพื่อให้มีมาตรการกำกับดูแลด้านการปฏิบัติตามระเบียบที่ได้ออกมารองรับมาตรฐานสากลนั้นๆ ของแต่ละหน่วยงาน อย่างเหมาะสม รวมถึง
- การเพิ่มหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงาน เก็บรักษาข้อมูล และการฝึกอบรม ตามกฎหมายฟอกเงิน
  - มีมาตรการบังคับให้สถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินรับ และนำมาตรการด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายไปปฏิบัติ และ
  - กระจายอำนาจให้หน่วยงานอื่นกำกับดูแล และลงโทษองค์กรที่ไม่ปฏิบัติตาม

การสืบหา ยึดอายัด และริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

๒๗. ยังมีข้อจำกัดบางประการในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการยึด และอายัดทรัพย์สินที่ได้มาจากการประกอบอาชญากรรม บางเรื่องเป็นเรื่องที่สามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว และไม่เกี่ยวข้องกับด้านนโยบายมากนัก แต่บางเรื่องต้องการแก้ไขในนโยบาย คือการพิจารณาว่า แนวทางในการแก้ไวนั้นควรกำหนดไว้ในตัวกฎหมาย หรือออกเป็นมาตรการทางการบริหาร รวมถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรม และการให้ชี้แจงถึงอำนาจใหม่ และวิธีการใช้อำนาจนั้น ซึ่งอาจต้องดำเนินการด้วยวิธีการแก้ไขกฎหมาย
๒๘. ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่อให้อำนาจคณะกรรมการธุรกรรมดังต่อไปนี้
- ติดตามการเดินบัญชีประเภทที่มีผู้ถือแทน และการจัดการทรัพย์สินที่ตามที่ได้กำหนดไว้
  - การอายัดทรัพย์สิน เมื่อไม่มีหลักฐานว่าจะมีการโอน ย้าย หรือแปลงสภาพ
  - การมีคำสั่งให้ชำระเป็นเงินแทนการยึดทรัพย์สิน
  - การให้ศาลมีอำนาจในการสั่งให้อายัดทรัพย์สินที่อยู่นอกประเทศไทย และ
  - การขอให้ศาลในต่างประเทศริบทรัพย์สินแทน
๒๙. ยังมีประเด็นอีกมากที่ควรได้รับการพิจารณาโดยหน่วยงานไทย โดยบางเรื่องอาจใช้แค่มาตรการทางบริหาร หรือการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย การวิเคราะห์โดยที่ปรึกษาระหว่างประเทศชี้ให้เห็นถึงเรื่องต่างๆ อีกมาก แต่ไม่ใช่ประเด็นตามอนุสัญญา มติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือข้อเสนอของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน โดยอาจสรุปได้ดังนี้
- เมื่อใดที่ควร หรือจำเป็นที่จะให้มีการริบทรัพย์สินเมื่อมีการพิพากษาว่าการกระทำเป็นความผิด
  - ใครควรเป็นผู้ตัดสินใจเรื่องนี้
  - ควรให้มีการใช้ค่าชดเชยหากการดำเนินคดีไม่เป็นผล
  - ควรมีมาตรการในการยึดและอายัดทรัพย์สินอย่างไร
  - ประเทศไทยควรมีมาตรการพิเศษในการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดหรือไม่
  - ควรใช้หลักใดในการใช้ทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด รวมถึง

- การจำหน่ายทรัพย์สิน
- การบริหารเงินที่ได้มาจากการขายทรัพย์สิน และ
- การมีบัญชีเฉพาะในการจัดการทรัพย์สิน

คำขอความช่วยเหลือ และคำขอให้ยึดทรัพย์สินจากต่างประเทศ

๓๐. การแก้ไขกฎหมายมีความจำเป็นในการให้ประเทศไทยสามารถยึด หรืออายัดทรัพย์สินเมื่อได้รับคำร้องขอจากรัฐบาลต่างประเทศ และใช้มาตรการยึดทรัพย์สินทางแพ่งเช่นเดียวกัน
๓๑. กฎหมายดังกล่าวควรบัญญัติให้คำขอจากต่างประเทศถูกเก็บไว้เป็นความลับ

การบริหารจัดการทรัพย์สิน

๓๒. เมื่อสำนักงาน ป.ป.ง. มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในการสืบหา ยึด และอายัดทรัพย์สิน แล้ว ปัญหาต่อมาก็คือ การบริหารจัดการทรัพย์สินเหล่านี้ก่อนศาลจะมีคำพิพากษา จึงมีประเด็นดังนี้
  - อนุญาตให้ใช้ทรัพย์สินที่ยึดมาได้
  - การบริหารจัดการทรัพย์สินที่ยึดมา
  - ควรใช้หลักใดในการบริหารจัดการทรัพย์สิน
  - การชดเชยกรณีคืนทรัพย์สิน

สรุปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

๓๓. บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการสืบหา ยึด อายัด และริบทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดนั้น ปัจจุบันมีอยู่ในกฎหมายต่างๆ หลายฉบับ อำนาจตาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินถูกจำกัดโดยความผิดมูลฐาน ดังนั้นควรมีการพิจารณารวบรวมไว้ในฉบับเดียวกัน
๓๔. ข้อเสนอแนะในการแก้ไขทั้งหมด รวมถึงเหตุผลและความจำเป็น ถูกรวบรวมไว้ในตอนท้ายของแนวทางปฏิบัตินี้

การสนับสนุนจากภาคการเมืองและประชาชน

๓๕. การแก้ไขกฎหมายจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนในวงกว้าง ทั้งจากภาคการเมือง ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ดังนั้นควรจัดการสัมมนา รวมถึงการประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างการสนับสนุน ทั้งนี้โดยการชี้แจงถึงความร้ายแรงของการฟอกเงินต่อประชาชน และเหตุผลและความจำเป็นในการแก้ไข นอกจากนี้ การสัมมนา และการประชาสัมพันธ์ นี้ควรชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ และผลประโยชน์ที่จะได้รับ
๓๖. เนื่องจากแนวโน้มในการต่อต้านจากภาคธุรกิจ การสนับสนุนจากภาคการเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญ

การปรับปรุงระบบการบริหาร

๓๗. อนุสัญญาและมติคณะมนตรีความมั่นคง ก่อให้เกิดความจำเป็นในการที่ประเทศไทยจะต้องมีกฎหมาย บัญญัติเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดโดยเฉพาะ ในการสืบหา ยึด อาัยัด และริบ ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดนั้น ซึ่งอาจจะถูกใช้เพื่อการก่อการร้าย รวมถึงการเพิ่มอำนาจ หน่วยงานของรัฐ และศาล ในการตอบสนองต่อคำขอจากต่างประเทศ ในเรื่องความร่วมมือกันทาง อาญา และการส่งผู้ร้ายข้ามแดน
๓๘. ข้อเสนอของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินเกี่ยวกับการฟอกเงิน ซึ่งประเทศไทย ได้ตัดสินใจจะดำเนินการให้สอดคล้องแล้วนั้น กำหนดให้สถาบันการเงินดำเนินการด้านการรู้จัก ลูกค้า และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การเก็บรักษาข้อมูล การรายงาน และการ ฝึกอบรม ข้อเสนอดังกล่าวควรนำมาปรับใช้กับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน เช่น คาสีโน ผู้ค้า อัญมณี นายหน้าอสังหาริมทรัพย์ และวิชาชีพเช่น ทนาย และนักบัญชี โดยจำเป็นจะต้องมีการกำกับการ ปฏิบัติตามมาตรฐานและมาตรการลงโทษสำหรับกลุ่มนี้ ประเทศไทยจะต้องพิจารณาว่าควรให้ หน่วยงานใดกำกับดูแลหน่วยธุรกิจ และผู้ประกอบการวิชาชีพเหล่านี้ รวมถึงมาตรการในการกำกับดูแล ด้วย มาตรการด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับ กลุ่มธุรกิจ และวิชาชีพเหล่านี้ ควรกำหนดตามระดับความเสี่ยง (ต่อการถูกใช้ในการฟอกเงิน) ในขณะที่ หน่วยธุรกิจที่ถูกกล่าวถึงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด แต่มาตรฐานที่ใช้อาจต่างกันระหว่างธนาคาร ขนาดใหญ่ กับนายหน้าอสังหาริมทรัพย์รายเล็ก ทั้งนี้ควรกำหนดไว้ในระดับนโยบายการบริหารทั้งใน ส่วนของหน่วยกำกับ และภาคธุรกิจ

บทบาทของธนาคารแห่งประเทศไทย

๓๙. ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลักในการกำกับดูแลธุรกิจธนาคารในประเทศไทย ในส่วน ของการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนั้น สำนักงาน ปปง. มี หน้าที่ในการให้ธนาคารปฏิบัติตามข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สมาคมธนาคารไทย และต่างชาติแสดงความกังวลในเรื่องนี้ เพราะเสมือนถูกกำกับ โดย ๒ หน่วยงาน โดยขอให้มีความชัดเจนในการแบ่งแยกส่วนงานที่ทั้งสองหน่วยงานจะกำกับ
๔๐. จากการหารือสรุปได้ว่า ธนาคารแห่งประเทศไทยจะทำหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติ ส่วนสำนักงาน ปปง. จะดูแลในนโยบายการปฏิบัติทั่วไป อย่างไรก็ตาม สำนักงาน ปปง. ต้องมีทรัพยากรเพียงพอหาก ต้องมีการติดตามรายงานบางรายเป็นพิเศษกับธนาคารบางแห่ง ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ประเทศต่างๆ ปฏิบัติอยู่ ข้อตกลงนี้ควรนำไปปฏิบัติอย่างเป็นทางการภายใน ๖-๑๒ เดือนข้างหน้า และธนาคาร ต่างๆ จะต้องสร้างความเคยชินกับแนวทางปฏิบัตินี้

องค์กรในการกำกับดูแลสถาบันการเงินอื่นๆ

๔๑. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กระทรวงการคลัง และกรมการประกันภัย ต่างก็มีหน้าที่ในการกำกับดูแลแต่ละภาคส่วนซึ่งมีความสำคัญ และหน่วยงานเหล่านี้ก็ควรหารือกับสำนักงาน ปปง. ในแนวทางเดียวกับธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อให้ประเทศไทยมีมาตรการกำกับดูแลที่เหมาะสม
๔๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำลังหารือกันในเรื่องนี้อยู่

นโยบายด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับสถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน

๔๓. ตลอดปีที่ผ่านมาคณะทำงานร่วมระหว่างสมาคมธนาคารไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงาน ปปง. ได้ร่างนโยบายด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สำหรับธนาคาร ร่างนี้ได้รับความเห็นชอบจากธนาคาร โลกแล้ว และจะประกาศใช้ในปี ๒๕๔๕
๔๔. นโยบายฉบับนี้จะเป็นมาตรฐานในการร่างนโยบายของสถาบันการเงินอื่นๆ เช่น นายหน้าค้าหลักทรัพย์ บริษัทประกันภัย ตัวแทนแลกเปลี่ยนเงิน และตัวแทนโอนเงิน นโยบายเหล่านี้จะถูกร่างในครึ่งแรกของปี ๒๕๔๕ และนำไปปฏิบัติในครึ่งปีหลัง
๔๕. นโยบายด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายนี้จะได้รับการปรับใช้ในการกำกับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และวิชาชีพที่กำหนดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แต่อาจต้องใช้เวลาเนื่องจากต้องแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้หน่วยธุรกิจเหล่านี้มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๔๖. และเช่นเดียวกับสถาบันการเงินอื่นๆ นโยบายเหล่านี้จะมีผลบังคับภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

การพัฒนาทักษะ และองค์ความรู้

การฝึกอบรม

๔๗. อาจมีความต้องการการฝึกอบรม และความช่วยเหลือทางวิชาการหลายประการ ทั้งในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานที่มีหน้าที่รายงาน ตั้งแต่หน่วยงานขนาดใหญ่ จนถึงผู้ประกอบการวิชาชีพ
๔๘. เมื่อมีการเพิ่มหน่วยงานต่างๆ ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หน่วยงานเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรม การกำกับดูแลบริษัทบัญชี และทนายความอาจต้องใช้มาตรการที่ต่างออกไปจากการกำกับสถาบันการเงิน เช่นธุรกิจหลายประเภทไม่อาจให้ความรู้พนักงานเองได้ จึงอาจต้องให้สมาคมทำหน้าที่จัดฝึกอบรมให้ การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติ จนถึงการปฏิบัติจริงต้องใช้เวลา และทรัพยากรพอสมควร จุดเริ่มต้นควรจะเป็นการทำสมาธิในหน้าที่ และการแก้ไขกฎหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถปฏิบัติตามได้ ทั้งนี้ภายในเวลา ๒ ปี

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๕๙. ในแผนระยะสั้น อาจจัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ปปง. โดยเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์ และการกำกับการปฏิบัติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันการเงิน เมื่อมีการแก้ไขกฎหมายแล้วเจ้าหน้าที่ ปปง. อาจต้องเรียนรู้วิธีการกำกับสถาบันการเงินเพิ่มเติม ในการฝึกอบรมอาจรวมถึงการใช้ และการส่งข้อมูลข่าวกรองทางการเงิน และความร่วมมือกับต่างประเทศ
๕๐. ระเบียบภายในของสถาบันการเงินต่างๆ และการวางแผนความร่วมมือกับสถาบันการเงินก็มีความจำเป็นเช่นกัน
๕๑. การฝึกอบรม และความช่วยเหลือทางวิชาการอาจเป็นในเรื่องต่อไปนี้
- การชี้ตัวหน่วยงานที่จะทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจประเภทที่เพิ่มเติม
  - การร่างนโยบายการกำกับการปฏิบัติ
  - การฝึกอบรมด้านการกำกับการปฏิบัติ
  - ประเด็นเฉพาะสำหรับหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานที่เพิ่มเติม

สถาบันการเงิน

๕๒. สถาบันการเงินส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การกำกับโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว และกำลังจัดทำคู่มือการปฏิบัติ และฝึกอบรมพนักงาน เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมถึงการรายงานธุรกรรมเงินสดที่มีมูลค่าสูง และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และมาตรการการรู้จักตัวตนของลูกค้า และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อมีการเพิ่มหน้าที่ตามกฎหมาย หน่วยงานที่อาจต้องปฏิบัติตามก็อาจเพิ่มขึ้นด้วย
๕๓. ระดับความรู้ความเข้าใจของพนักงานอาจแตกต่างกันตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ พนักงานที่มีหน้าที่ติดต่อกับลูกค้าโดยตรงจำเป็นต้องรู้รายละเอียดและขั้นตอนในการทำการรู้จักตัวตนของลูกค้า และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเป็นอย่างดี จะต้องรู้ว่าธุรกรรมที่ทำนั้นอาจเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย และต้องรายงาน พนักงานอาวุโสเช่นพนักงานที่ดูแลลูกค้าที่มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจกับธนาคารมาก จะต้องรู้ว่าอาจพบกับธุรกรรมที่ผิดปกติ การฝึกอบรมต้องกล่าวถึงลูกค้าในลักษณะต่างๆ การธนาคารในรูปแบบต่างๆ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ของธนาคาร
๕๔. เจ้าหน้าที่กำกับการปฏิบัติจะต้องมีประสบการณ์เฉพาะในด้านนี้ ซึ่งนอกจากจะทำให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แล้ว ยังทำให้ธนาคารมั่นใจได้ว่าสถาบันการเงินนั้น ปฏิบัติสอดคล้องกับมาตรฐานที่วางไว้ทั้งระบบ การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เหล่านี้ต้องเป็นไปอย่างเข้มข้น และหลักสูตรทั่วไปสำหรับเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมภายใน โดยควรครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้
- การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย
  - มาตรฐานในการทำการรู้จักตัวตนของลูกค้า
  - การดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานด้านการฟอกเงิน
  - การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

- การฝึกอบรมวิทยากรด้านการฟอกเงินขั้นพื้นฐาน เพื่อให้วิทยากรเหล่านี้สามารถอบรมเจ้าหน้าที่ภายในสถาบันการเงินต่อไป

หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

๕๕. จำเป็นจะต้องมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนที่รับผิดชอบด้านคดีฟอกเงิน โดยให้ครอบคลุมเรื่อง

- ลักษณะ และความร้ายแรงของการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
- วิธีการฟอกเงินที่นิยมในปัจจุบัน
- การวางแผนการสืบสวน
- การจัดการการสืบสวน
- การวิเคราะห์มูลค่าสุทธิ
- การบัญชีนิติเวช (การตรวจสอบทุจริตทางการบัญชี)
- เทคนิคการสอบสวน
- การวิเคราะห์ข่าวกรอง
- การสืบสวนทางลับ เช่นการตรวจตราโดยอิเล็กทรอนิกส์ และการสืบสวนนอกเครื่องแบบ (ถ้าเป็นไปได้)
- การติดตามทรัพย์สิน
- การเตรียมการซักซ้อมด้านพยานหลักฐานเพื่อการดำเนินคดี

๕๖. หลักสูตรแรกควรมุ่งไปที่เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวนจากหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการสืบสวนสอบสวนคดีฟอกเงิน หรือความผิดมูลฐาน ที่อาจเกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน โดยอาจรวมเรื่องการทุจริต ยาเสพติด การลักพาตัว การข่มขู่ การปล้น และการฉ้อโกง

๕๗. นอกจากนี้ การฝึกอบรมพิเศษด้านการสืบสวนทางการเงินก็มีความจำเป็น โดยอาจต้องการวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ธุรกรรมทางการเงินที่มีความซับซ้อน รวมถึงการถือครอง และการจำหน่ายทรัพย์สิน กลุ่มเป้าหมายประสงค์หลักจะเป็นเจ้าหน้าที่สืบสวนที่มีความชำนาญ และมีพื้นฐานในด้านการบัญชี หรือกฎหมาย และพึงเข้ามารับผิดชอบด้านการสืบสวนทางการเงิน

ศาล และกระบวนการยุติธรรม

๕๘. ในด้านกฎหมายนั้น มีความจำเป็นที่จะให้พนักงานอัยการเข้าใจกฎหมายฟอกเงิน วิธีดำเนินงาน และทางเดินของเงินที่น่าจะเป็น เพื่อช่วยเหลือในการสืบสวนอาชญากรรมร้ายแรง และจำเป็นต้องเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

๕๙. พนักงานอัยการต้องเข้าใจกฎหมาย และองค์ประกอบความคิดในพื้นฐานเป็นอย่างดี และพนักงานอัยการควรจะรู้ว่าคดีใดเป็นคดีฟอกเงิน หรือเกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน แม้สำนักงาน ป.ป.ง. จะไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนในคดีนั้น

๖๐. สำหรับผู้พิพากษา การฝึกอบรมโดยหน่วยงานของรัฐจะช่วยให้ศาลรับทราบว่ากำลังถูกชักจูงไปในทางที่ผิดโดยผู้บริหาร อย่างไรก็ตาม คดีฟอกเงินโดยส่วนใหญ่เป็นคดีที่ยาก และมีธุรกรรมทางการเงินที่ซับซ้อนเข้ามาเกี่ยวข้อง

ความร่วมมือภายในประเทศ

๖๑. ประเทศไทยได้ริเริ่มการประสานความร่วมมือ ทั้งอย่างเป็นทางการ คือ คณะกรรมการ ปปง. และไม่เป็นทางการ คือ คณะทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ ที่คุ้นเคยกับเรื่องนี้ โดยมีสำนักงาน ปปง. เป็นประธานคณะทำงาน การจัดการเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะทำงานฯ ก่อให้เกิดกรอบการทำงานที่มีประโยชน์มากต่อสถาบันการเงิน โดยเฉพาะธนาคาร เพื่อชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในเรื่องฟอกเงิน และยังทำให้หน่วยงานของรัฐเข้าใจสถานการณ์ทางธุรกิจของสถาบันการเงินดีขึ้น
๖๒. การจัดตั้งองค์กรเหล่านี้มีความจำเป็นในการช่วยให้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ และเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชนซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลจุดประสงค์ที่แท้จริงคือการขยายความร่วมมือ เพื่อให้ระบบการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายดำเนินไปด้วยดียิ่งขึ้น และแก้ปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น อาจต้องมีการเพิ่มสมาชิกในคณะทำงานเพราะจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

การให้คำปรึกษา และความร่วมมือกับสถาบันการเงิน

๖๓. สถาบันการเงินต่างๆ โดยเฉพาะสถาบันการเงินที่จะถูกเพิ่มเข้ามาในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อาจจะได้แค่รับปาก แต่จะไม่สามารถรายงานธุรกรรมได้หากไม่ได้รับการปรึกษาอย่างต่อเนื่อง สถาบันการเงินเหล่านี้จะไม่สละทรัพยากรในการฝึกอบรม หากไม่จำเป็นจริงๆ แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่ง ดังนั้นจึงต้องมีการกำกับดูแลที่ดี
๖๔. สถาบันการเงินต่างชาติต่างมีนโยบาย และแนวทางการปฏิบัติที่ดี และชัดเจนอยู่แล้วตามมาตรฐานจากหน่วยกำกับในต่างประเทศ สถาบันการเงินในประเทศยังคงต้องมีนโยบาย และแนวทางปฏิบัติภายใน แต่่นโยบายที่ออกโดยสมาคมธนาคารไทยสามารถนำมาใช้ได้เป็นอย่างดี และจะทำให้ประสิทธิภาพด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายโดยรวมดีขึ้นมาก ทั้งนี้เป็นผลจากความร่วมมือระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน ปปง. และธนาคารต่างๆ โดยนโยบายนี้อาจนำมาปรับใช้เป็นต้นแบบสำหรับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในการร่างนโยบายของตน
๖๕. ในอดีตเคยมีข้อสังเกตว่าการหารือกันระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชนมีไม่เพียงพอ ปัญหานี้ได้รับการแก้ไข และระบบความร่วมมือในปัจจุบันก็ได้ผลดี ความร่วมมือในลักษณะนี้จะส่งผลดี

เพราะหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินต่างๆ ต่างไม่คุ้นเคยกับการถูกกำกับโดยหน่วยงานของรัฐ แนวทางปฏิบัตินี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในความร่วมมือ และการประสานงานกับหน่วยงานเหล่านี้

หน่วยกำกับการปฏิบัติ

๖๖. ประเด็นผู้รับผิดชอบเรื่องการกำกับการปฏิบัติของสถาบันการเงินจำเป็นต้องมีความชัดเจน โดยเร็ว โดยอาจขึ้นอยู่กับธุรกิจ หรือ วิชาชีพ แต่ละประเภท ตัวอย่างเช่น วิชาชีพทางกฎหมายมีการกำกับดูแลโดยสภานายความ ซึ่งมีอำนาจตามกฎหมาย หากต้องการให้มีการกำกับดูแลในเรื่องการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายด้วย ก็ต้องมีกรอบปฏิบัติไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ กรอบการปฏิบัติสำหรับวิชาชีพอาจต้องมีการปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๖๗. วิชาชีพบัญชีถูกกำกับดูแลภายใต้กฎหมายโดยคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอบบัญชี ซึ่งจัดตั้งขึ้น โดย พระราชบัญญัติการสอบบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ และมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธาน (ถูกยกเลิกโดย พระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงเปลี่ยนเป็นสภาวิชาชีพบัญชี และมีปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน) ความแตกต่างกับสภานายความคือ ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ สมาคมนักบัญชี และผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย เป็นการจัดตั้งโดยความสมัครใจซึ่งไม่ได้รับการรับรองทางกฎหมาย นั้นหมายถึงการกำกับดูแลควรตกอยู่กับสภาวิชาชีพบัญชี หรือสำนักงาน ปปง. หรือร่วมกัน และก็ควรมีกฎหมายออกมาควบคุมเช่นกัน
๖๘. หน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินอื่นๆ ก็จำเป็นต้องมีการกำกับดูแลเช่นกัน เช่นผู้ค้าอัญมณี นายหน้าค้าอสังหาริมทรัพย์ โดยอาจต้องพิจารณาจัดตั้งหน่วยงานที่จะมากำกับดูแล หรือเลือกหน่วยงานที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยอาจเป็นสำนักงาน ปปง. ในฐานะที่เป็นผู้ออกระเบียบกำกับ หรืออาจเป็นกระทรวง เช่นกระทรวงพาณิชย์ หรือกระทรวงการคลัง ไม่ว่าจะการกำกับดูแลตกอยู่กับสำนักงาน ปปง. หรือหน่วยงานอื่น ก็ยังคงต้องจัดหาทรัพยากร และอบรมเพิ่มเติม
๖๙. ไม่ว่าจะตกลงกันในรูปแบบใด ก็จะต้องมีการชี้แจงเรื่องการกำกับการปฏิบัติสำหรับหน่วยงานเหล่านี้ และการกำกับดูแลโดยเจ้าหน้าที่กำกับการปฏิบัติในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ระบบที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปนั้น ควรให้หน่วยวิเคราะห์ข่าวกรองทางการเงินมีเจ้าหน้าที่กำกับการปฏิบัติ และหากจำเป็น ให้มีอำนาจในการบังคับให้หน่วยงานรายงาน และใช้มาตรการการรู้จักตัวตนของลูกค้า และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหน้าที่ในการกำกับการปฏิบัติเป็นของสำนักงาน ปปง. แต่สำนักงาน ปปง. ก็ไม่ทรัพยากรเพียงพอที่จะทำหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ หรืออาจจะมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงาน กสท. และกรมการประกันภัย เพราะต่างก็เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่นกัน รัฐบาลต้องเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และเครือข่าย

๗๐. ประเทศไทยเป็นสมาชิกของ Asia Pacific Group on Money Laundering ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับประเทศอื่นๆ และยังสามารถเข้าร่วมการประชุมในภูมิภาค และยังสามารถได้ประโยชน์ในการสร้างความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับประเทศในภูมิภาค ประเทศไทยยังเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายระหว่างประเทศในด้านการต่อต้านการฟอกเงินในวงกว้างขึ้นด้วยการเป็นสมาชิก Egmont Group
๗๑. ในฐานะที่เป็นประเทศแรกในกลุ่มเอเชีย แปซิฟิก ที่มีกฎหมายฟอกเงิน และหน่วยข่าวกรองทางการเงิน ประเทศไทยจึงอยู่ในฐานะที่จะสามารถให้ความช่วยเหลือประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในการพัฒนาระบบการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

การให้ความช่วยเหลือ

๗๒. มีหน่วยงานที่จะให้ความช่วยเหลือหลายแห่งที่กำลังให้การสนับสนุนประเทศต่างๆ ในภูมิภาคในการต่อต้านการฟอกเงิน โดยเฉพาะประเทศไทย ทั้งกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และธนาคารโลก ต่างก็ให้คำมั่นว่าจะสนับสนุน และธนาคารพัฒนาเอเชียก็ยังมีข้อผูกพันอย่างต่อเนื่องในการให้ความช่วยเหลือประเทศต่างๆ ในภูมิภาคในการพัฒนาประสิทธิภาพด้านการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๗๓. การประสานงานระหว่างผู้ให้ความช่วยเหลือเป็นสิ่งสำคัญ แนวทางปฏิบัตินี้ได้จัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงความช่วยเหลือที่เสนอโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ และธนาคารโลก
๗๔. สิ่งที่น่าสนใจที่กล่าวถึงเรื่องการที่ระบบเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียจะถูกใช้ในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการเพิ่มขึ้นของการก่อการร้ายในภูมิภาค โดยเล็งเห็นถึงเงินทุนที่สามารถใช้ได้ ความช่วยเหลือนี้ แม้เป็นที่น่าสนใจ แต่ก็ต้องสอดคล้องประสานกัน เนื่องจากยังมีความเป็นไปได้ที่จะมีการซ้ำซ้อน และไม่ตรงความต้องการ ผู้ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งก็คือองค์การระหว่างประเทศต่างๆ ประเทศหรือหน่วยงานอื่นๆ แม้จะอยู่ในประเทศเดียวกัน แต่ก็ไม่ค่อยประสานงานกัน หรือไม่เคยเลย APG จึงรับหน้าที่ประสานงานในส่วนนี้ ผู้ให้ความช่วยเหลือต่างทราบ และ APG ก็ได้จัดให้มีการประชุมในกลุ่มผู้ให้ความช่วยเหลือเป็นประจำ

แนวทางปฏิบัติ

๗๕. แนวทางปฏิบัตินี้สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในการรวมความช่วยเหลือทั้งในด้านกฎหมาย การบริหาร และการฝึกอบรม ตารางเวลาถูกจัดทำขึ้นจากการหารือกับหน่วยงานต่างๆ แม้จะดูว่ากระชั้นชิดมาก แต่ก็สามารถเป็นไปได้ หลายกิจกรรมที่กล่าวถึงต้องทำต่อเนื่องกับกิจกรรมก่อนหน้า ดังนั้น ความล่าช้าของงานหนึ่งจะมีผลโดยตรงกับกิจกรรมต่อมา ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นที่จะต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิดโดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และมีการแก้ไขปัญหอย่างทันทีที่ การตัดสินใจด้านนโยบายจำเป็นจะต้องได้รับความเห็นชอบตั้งแต่ขั้นต้น และการปรับปรุงกฎหมายควรมีการดำเนินการ โดยเร็วที่สุด รวมทั้งการฝึกอบรม การให้ความรู้ก่อนที่กฎหมายจะมีผลใช้บังคับ หากต้องการให้การดำเนินงานตามแนวทางปฏิบัติทั้งหมดเสร็จสิ้นภายในระยะเวลา ๓ ปี จะต้องเริ่มต้นขณะนี้
๗๖. แม้ว่ากิจกรรมหลายๆ อย่างจะเกี่ยวพันกัน แต่ก็ไม่ทั้งหมด อย่างเช่น การจัดการอบรมเจ้าหน้าที่หน่วยงาน การประชาสัมพันธ์ และการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่สถาบันการเงินซึ่งเป็นหนึ่งในภารกิจของสำนักงาน ปปง. ก็กำลังดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจต้องมีการอบรมในรุ่นต่อไปเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ใหม่เข้ามา
๗๗. แนวทางปฏิบัตินี้ได้รวมกิจกรรมบางอย่างที่จะต้องสำเร็จระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึง พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่ระยะเวลา ๓ ปีของแนวทางปฏิบัตินั้นเริ่มตั้งแต่กลางปี ๒๕๔๕ ถึง กลางปี ๒๕๕๑

แผนปฏิบัติงาน ๓ ปี ด้านการพัฒนาระบบการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
๑	ประเมินความต้องการด้านกฎหมาย โครงสร้างองค์กร และขั้นตอนการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ในเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องในข้อแนะนำ ๔๐+๕ ของคณะทำงานเฉพาะกิจ	กุมภาพันธ์ ๔๕	เพื่อป้องกันความล่าช้าของการจัดทำแผนปฏิบัติงาน เพื่อให้หน่วยงานไทยพิจารณาการร่างแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๒	คณะทำงานด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายพิจารณาแผนปฏิบัติงาน	๒๑ กุมภาพันธ์ ๔๕	เพื่อป้องกันความล่าช้าของกระบวนการ
๓	คณะทำงานด้านการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเห็นชอบต่อแผนปฏิบัติงาน	๔ มีนาคม ๔๕	เพื่อให้เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ทัน
๔	ตราระเบียบ และแนวทางปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตาม พรบ. ปปง. และกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือระหว่างประเทศ ที่แก้ไข	มีนาคม ๔๕ เป็นต้นไป	เพื่อให้การต่อต้านการฟอกเงินได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจัง
๕	การฝึกอบรมวิทยากรด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	เมษายน ๔๕	เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามหน่วยงานต่างๆ สามารถเริ่มปฏิบัติงานได้ทัน
๖	พัฒนา และเสนอหลักสูตรการสืบสวนทางการเงิน โดยเฉพาะเรื่องการฟอกเงิน และเส้นทางของเงิน	กรกฎาคม ๔๕	เพื่อเพิ่มความสามารถในการสืบสวนสอบสวนคดีฟอกเงินและความผิดมูลฐาน
๗	การเห็นชอบต่อแผนปฏิบัติงาน ๓ ปี ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	๓๐ สิงหาคม ๔๕	เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผน
๘	จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการกับผู้ให้ความช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในกลุ่มหน่วยงานของรัฐในด้าน - ลักษณะ และขอบเขตของการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการคุกคามต่อความมั่นคงของสถาบันการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ของประเทศไทย - มาตรฐานสากลในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศต่างๆ - ข้อบัญญัติของ พรบ. ฟอกเงิน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ และ - ความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานเหล่านี้	กันยายน ๔๕	เพื่อสร้างความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ เพื่อลดข้อก้ำกัในการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๙	จัดการฝึกอบรมวิทยากร (อาจมุ่งไปที่กลุ่มหลัก) โดยความร่วมมือกับสมาคมธนาคารไทย และสมาคม	กันยายน ๔๕	เพื่อให้การปฏิบัติตามแผน AML/CFT มีประสิทธิภาพ

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
	ต่างๆ		ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบหากไม่คอบสนองมาตรฐานด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๑๐	จัดการฝึกอบรม หรือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในการสร้างความตระหนักในกลุ่มผู้บริหารระดับสูง และเจ้าหน้าที่ของหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินในเรื่อง ● หน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินกับการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ● ประชาสัมพันธ์เรื่องการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในวงที่กว้างขึ้น ● ข้อกำหนดในมาตรการพิเศษด้าน KYC/CDD ● การกำกับดูแลภายในที่มีประสิทธิภาพ ● การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ● การรายงานธุรกรรมเงินสด ● การโอนเงินระหว่างประเทศ และการรายงาน ● ขั้นตอนการปฏิบัติของหน่วยกำกับกับการปฏิบัติ และ ● ข้อกำหนดอื่นๆ ภายได้ พรบ. ปปง.	กันยายน ๔๕	การปฏิบัติตามมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพเกิดจากความเข้าใจเป็นอย่างดีในหน้าที่ของสถาบันการเงิน และการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมเหล่านี้ จำเป็นต่อการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบหากไม่คอบสนองมาตรฐานด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๑๑	พัฒนาแผนการกำกับกับการปฏิบัติสำหรับเป้าประสงค์สำหรับปี ๔๕, ๕๐ และ ๕๑ รวมทั้ง สถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	กันยายน ๔๕	การตรวจสอบการปฏิบัติ และการอบรมช่วยให้การกำกับกับการปฏิบัติมีประสิทธิภาพ
๑๒	การขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	ธันวาคม ๔๕	เพื่อให้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนฯ ได้ทัน
๑๓	สำนักงาน ปปง. ปรับแก้แนวทางการปฏิบัติสำหรับ FIU สถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	ธันวาคม ๔๕	เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อการรายงาน
๑๔	เนื่องจากความต้องการเทคนิคการสืบสวนพิเศษมีมากขึ้น เพราะคดีต่างๆ มีความลับ และซับซ้อนมากขึ้น ดังนั้นจึงต้องทบทวนมาตรการเพื่อริเริ่ม และใช้วิธีการสอบสวนพิเศษ เพื่อสนับสนุนการป้องกันและ	ธันวาคม ๔๕	หากไม่มีการใช้วิธีสอบสวนพิเศษ จะทำให้การสืบหาพยานหลักฐานในเรื่องการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายลำบาก

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
	ปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (หมายเหตุ: มีแหล่งความช่วยเหลือต่างประเทศยินดีช่วยเหลือในการทบทวนมาตรการ)		มากยิ่งขึ้น ในการทบทวนควรชี้ชัดว่าวิธีใดจะนำไปใช้ในสถานการณ์ใด อาจจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อรองรับมาตรการนี้
๑๕	ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ก่อให้เกิดพันธกรณีต่อประเทศไทยในการสืบหา และยึด/อายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย จำเป็นต้องพัฒนาทั่วโลกที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สถาบันการเงินปฏิบัติตามได้	ธันวาคม ๔๕	เพื่อให้ประเทศไทยสามารถดำเนินการตามพันธกรณีในฐานะที่เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติได้
๑๖	พัฒนารอบการปฏิบัติสำหรับการลงทะเบียน online สำหรับสถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินที่เพิ่มขึ้น กำหนดวันสำหรับการแจ้งมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับเทคโนโลยีสารสนเทศ และกำหนดแล้วเสร็จจนถึงขั้นตอนการติดตั้ง และเริ่มใช้งาน	ธันวาคม ๔๕	จำเป็นสำหรับการรายงาน หากไม่มีระดับการปฏิบัติตามจะต่ำมาก
๑๗	กำหนดให้มีการจดทะเบียนของกลุ่มผู้ให้บริการ โอนเงินที่ไม่เป็นทางการ	ธันวาคม ๔๕	เพื่อให้ประเทศไทยปฏิบัติตามพันธกรณีตามมาตรฐาน FATF
๑๘	ยกร่างแก้ไขกฎหมายต่อไปนี้ - พรบ. ฟอกเงิน - ประมวลกฎหมายอาญา - พรบ. ธ. พาณิชย์ - พรบ. การส่งผู้ร้ายข้ามแดน - พรบ. ความร่วมมือทางอาญา - กฎหมายอื่นที่จำเป็นในการให้ประเทศไทยปฏิบัติตามพันธกรณีด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้	มีนาคม ๕๐	มีความจำเป็นเนื่องจากต้องการความเห็นชอบในหลักการเพื่อการแก้ไขกฎหมาย
๑๙	ร่างกฎหมายได้รับการพิจารณาโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา และเข้าสภา	มีนาคม ๕๐	เพื่อให้สามารถเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนฯ ได้
๒๐	สำนักงาน ป.ป.ง. จะรับภาระเพิ่มในเรื่องเกี่ยวกับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน และการขยายอำนาจหน้าที่ของหน่วยวิเคราะห์ธุรกรรมทางการเงิน โครงสร้าง และอัตราค่าตั้งของสำนักงาน ป.ป.ง. จำเป็นจะต้องขยายตามด้วย ทบทวนโครงสร้างสำนักงาน ป.ป.ง. รวมถึงจำนวนระดับ และทักษะของเจ้าหน้าที่ เพื่อรองรับความ	มีนาคม ๕๐	สำนักงาน ป.ป.ง. จะไม่สามารถทำตามอำนาจหน้าที่ได้หากทรัพยากรไม่เพียงพอ ประสิทธิภาพของ สำนักงาน ป.ป.ง. ในด้านการวิเคราะห์ธุรกรรมทางการเงินจะลดลงหากไม่สามารถตอบสนองความต้องการของ

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
	รับผิดชอบที่จะมีขึ้น โดยอาจได้รับความช่วยเหลือจากภายนอก		หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นได้ เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน ปปส. กรมสอบสวนคดีพิเศษ ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบหากไม่คอบสนองมาตรฐานด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๒๑	สร้างแบบฟอร์มการรายงานสำหรับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน สร้างแบบฟอร์มการรายงานทั้งที่เป็นกระดาษ และอิเล็กทรอนิกส์ต่อ สำนักงาน ปปง. สำหรับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ปรับปรุงรูปแบบการรายงานทางอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการรายงาน โดยหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	มีนาคม ๕๐	เพื่อให้มีข้อมูล ระบบการรายงาน และการวิเคราะห์
๒๒	จัดการฝึกอบรม หรือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการสำหรับเจ้าหน้าที่ของหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน โดยครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้ ● หน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินกับการต่อต้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ● ประชาสัมพันธ์เรื่องการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายในวงที่กว้างขึ้น ● ข้อกำหนดในมาตรการพิเศษด้าน KYC/CDD ● การกำกับดูแลภายในที่มีประสิทธิภาพ ● การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ● การรายงานธุรกรรมเงินสด ● การโอนเงินระหว่างประเทศ และการรายงาน ● ขั้นตอนการปฏิบัติของหน่วยกำกับปฏิบัติ และ ● ข้อกำหนดอื่นๆ ภายใต้อ พรบ. ปปง.	มีนาคม ๕๐	การปฏิบัติตามมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพเกิดจากความเข้าใจเป็นอย่างดีในหน้าที่ของสถาบันการเงิน และการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมเหล่านี้ จำเป็นต่อการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้หน่วยงานที่เพิ่งเข้ามามีส่วนร่วมสามารถปฏิบัติตามกฎหมายที่แก้ไข ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบหากไม่คอบสนองมาตรฐานด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๒๓	พัฒนาตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อให้สำนักงาน ปปง. สามารถวัดผลความคืบหน้า และให้ความช่วยเหลือในการทบทวนด้านทรัพยากร	มิถุนายน ๕๐	สำนักงาน ปปง. จะไม่สามารถทำตามพันธกรณี และจะมีการวิพากษ์วิจารณ์จากภายนอกต่อการคอบสนองของประเทศไทย

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
๒๔	ให้สัตยาบันและเริ่มปฏิบัติตามอนุสัญญาต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. ๒๐๐๐ (Palermo Convention)	มิถุนายน ๕๐	หากไม่ดำเนินการประเทศไทยจะถูกจำกัดสิทธิในการสืบสวน สอบสวนคดีฟอกเงินระหว่างประเทศ
๒๕	สำนักงาน ป.ป.ง. และหน่วยกำกับอื่นๆ ร่วมกันพัฒนาและออกเกณฑ์กำกับ และประชาสัมพันธ์ต่อหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงาน ออกจตุลสารประจำเดือน ระเบียบใหม่จะต้องออกภายใน ๓๐ วันนับแต่กฎหมายที่แก้ไขมีผลบังคับ	ฉบับแรกออก ในเดือน มิถุนายน ๕๐	เพื่อเพิ่มระดับการปฏิบัติตามโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงาน เพื่อให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานทราบถึงระเบียบใหม่ๆ และมีการปฏิบัติตามระเบียบ
๒๖	การพัฒนาแผนการฝึกอบรม และความช่วยเหลือทางวิชาการ โดยกลุ่มผู้ให้ความช่วยเหลือ (รวมถึง IMF WB & ADB และอื่นๆ)	กรกฎาคม ๕๐	ระบบจะด้อยประสิทธิภาพ หากไม่มีการฝึกอบรม
๒๗	รับข้อตกลง และปฏิบัติตามนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายสำหรับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	กรกฎาคม ๕๐	ข้อกำหนดเบื้องต้นของการปฏิบัติตามพันธกรณีด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๒๘	วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของการรายงานธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์โดยหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (หากเป็นไปได้อย่าง ควรพัฒนาแบบฟอร์มที่ง่าย และได้ผลแทน)	กรกฎาคม ๕๐	จำเป็นสำหรับการรายงาน หากไม่มีระดับการปฏิบัติตามจะต่ำมาก
๒๙	จัดตั้งศูนย์ข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมือง และผู้ก่อการร้าย ทั้งภายใน และต่างประเทศ	กรกฎาคม ๕๐	หากไม่มี สถาบันการเงินขนาดเล็ก และ หน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินจะไม่สามารถทำ KYC/CDD ได้
๓๐	ร่างแก้ไขกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทน ● พรบ. ป.ป.ง. ● ประมวลกฎหมายอาญา ● พรบ. ฐ. พาณิชย์ ● พรบ. ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ● พรบ. ความร่วมมือทางอาญา ● กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ	กรกฎาคม ๕๐	เพื่อให้กฎหมายมีผลบังคับใช้ และการปฏิบัติรวดเร็วขึ้น
๓๑	การเตรียมการเพื่อเข้ารับการประชุมครั้งต่อไป เตรียมการตอบคำถามใน APG Questionnaires (๓๐ วันก่อนกำหนดการมาถึงของคณะผู้ประเมิน, ขึ้นอยู่กับ การตกลงกับ APG)	กรกฎาคม ๕๐	เพื่อให้การประชุมเป็นไปโดยราบรื่น การประเมินจะมีความเข้มข้นกว่ามาตรฐานของ IMF/FATF

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
๓๒	จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในกลุ่มสมาชิกรัฐสภาในด้าน - ลักษณะ และขอบเขตของการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการคุกคามต่อความมั่นคงของสถาบันการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ของประเทศไทย - มาตรฐานความพยายามในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายของประเทศต่างๆ - ข้อบัญญัติของ พรบ. ฟอกเงิน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ และ - ความเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานเหล่านี้ และ ความจำเป็นในการแก้ไข พรบ. ๕.พาณิชย์	กันยายน ๕๐	เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากภาคการเมือง
๓๓	ทบทวนโครงสร้างของสำนักงาน ปปง. รวมทั้งจำนวนบุคลากร และการพัฒนาทักษะ เพื่อรองรับภารกิจที่จะเพิ่มขึ้น	กันยายน ๕๐	เพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๓๔	ทบทวนตัวชี้วัดความสำเร็จสำหรับสำนักงาน ปปง. จากรายงานในการประเมิน โดย APG (ภายใน ๖๐ วัน)	กันยายน ๕๐	การใช้มาตรการที่ไม่เหมาะสมอาจนำไปสู่การจัดสรรทรัพยากรที่ไม่เหมาะสม และการถูกวิจารณ์โดยไม่ถูกต้อง
๓๕	ร่างระเบียบ และแนวทางปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตาม พรบ. ปปง.	ตุลาคม ๕๐	เพื่อให้มีการปฏิบัติตามระบบการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินอย่างมีประสิทธิภาพ
๓๖	ศึกษาระบบการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยง และ โอกาสที่จะถูกใช้ในการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก	ธันวาคม ๕๐	ต้องมีการวิเคราะห์ที่ลึกซึ้งเพื่อศึกษาแนวโน้มการถูกใช้ในการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๓๗	สภาผู้แทนเห็นชอบกับร่างแก้ไขกฎหมาย • พรบ. ปปง. • ประมวลกฎหมายอาญา • พรบ. ๕. พาณิชย์ • พรบ. ส่งผู้ร้ายข้ามแดน • พรบ. ความร่วมมือทางอาญา • กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ	ธันวาคม ๕๐	ความล่าช้าอาจทำให้ประเทศไทยไม่เป็นที่ไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๓๘	เริ่มดำเนินการระบบการรายงานรวมถึงการรายงาน	ธันวาคม ๕๐	เพื่อให้มีการรายงาน

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
	online ของหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน		
๓๕	เริ่มดำเนินการตามกฎหมาย • พรบ. ปปง. • ประมวลกฎหมายอาญา • พรบ. ธ. พาณิชย์ • พรบ. ส่งผู้ร้ายข้ามแดน • พรบ. ความร่วมมือทางอาญา • กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการขยายความร่วมมือระหว่างประเทศ	มิถุนายน ๕๑	ความล่าช้าอาจทำให้ประเทศไทยไม่เป็นที่ไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
๔๐	สำนักงาน ปปง. ประสานงานขอความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากองค์กรต่างประเทศ ในการสนับสนุนด้านการปฏิบัติตามแผน	อย่างต่อเนื่อง	เพื่อให้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศเกิดประโยชน์สูงสุด และเพื่อป้องกันการซ้ำซ้อนกันของความช่วยเหลือ
๔๑	ข้อกำหนดของ FATF ในการเพิ่มสถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ซึ่งต้องเป็นไปตามความรับผิดชอบด้าน AML/CFT ทำให้ต้องการการฝึกอบรมมากขึ้น โดยอาจแบ่งตามกิจกรรมและกลุ่ม กลุ่มแรกอาจเป็นผู้บริหารระดับสูง และเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินต่างๆ รวมถึงธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และบริษัทจัดการกองทุน กลุ่มนี้ต้องการการฝึกอบรม หรือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการในเรื่อง • การสร้างความตระหนักในเรื่องความเสี่ยงของสถาบันการเงินต่อการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย • ข้อกำหนดในมาตรการพิเศษด้าน KYC/CDD • การกำกับดูแลภายในที่มีประสิทธิภาพ • การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย • การรายงานธุรกรรมเงินสด • การโอนเงินระหว่างประเทศ และการรายงาน • ขั้นตอนการปฏิบัติของหน่วยกำกับกับการปฏิบัติ • ข้อกำหนดอื่นๆ ภายได้ พรบ. ปปง. และ • เรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน	อย่างต่อเนื่อง	การปฏิบัติตามมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพเกิดจากความเข้าใจเป็นอย่างดีในหน้าที่ของสถาบันการเงิน และการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมเหล่านี้ จำเป็นต่อการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบหากไม่ตอบสนองมาตรฐานด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๔๒	จัดการฝึกอบรม หรือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ	อย่างต่อเนื่อง	การฝึกอบรมเหล่านี้ จำเป็นต่อการ

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
	สำหรับเจ้าหน้าที่บริษัทหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และบริษัทจัดการกองทุน รวมทั้ง กต. ในเรื่อง ● ข้อกำหนดในการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ภายใต้ พรบ. ปปง. และ โทษ ● เทคนิคการพิสูจน์ทราบการแสดงตนของเจ้าของผู้รับผลประโยชน์ ในขั้นตอนการทำการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และ ● เทคนิคในการสังเกตธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย		ปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ประเทศไทยจะได้รับผลกระทบหากไม่ตอบสนองมาตรฐานด้านการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
๔๓	ประชาสัมพันธืความคืบหน้าของรัฐบาลไทยในระบบการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสู่ประชาคมซึ่งรวมถึง ● การมีส่วนร่วมในกลุ่ม APG และ Egmont Group ● การประเมินโดย APG ● การดำเนินการอย่างต่อเนื่องกับ IMF และ WB	อย่างต่อเนื่อง	จำเป็นในการป้องกันการวิจารณ์จาก FATF, IMF, WB และหน่วยงานอื่น
๔๔	ประชาสัมพันธืสู่ประชาชนในเรื่อง ● ลักษณะของการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย อันตรายต่อความมั่นคงของระบบการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ● ความพยายามในการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลและมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ของรัฐบาลไทย	อย่างต่อเนื่อง	ความเข้าใจของประชาชน และการสนับสนุน จำเป็นต่อความสัมฤทธิ์ผลของระบบการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย การรายงานโดยประชาชนเป็นสิ่งจำเป็น และความตระหนักของประชาชนช่วยให้มาตรการด้าน KYC/CDD ไม่ถูกคัดค้าน
๔๕	สำนักงาน ปปง. พัฒนาและจัดสัมมนาเรื่องกฎหมายที่ได้รับการแก้ไข ● หน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานเพิ่มเติม ● พันธกรณีของหน่วยงานเหล่านั้น ● ขั้นตอนการกำกับกับการปฏิบัติงาน	อย่างต่อเนื่อง	เพื่อสร้างความเข้าใจในกฎหมาย
๔๖	จัดการสัมมนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ (สถาบันการเงิน และหน่วยธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน)	อย่างต่อเนื่อง	
๔๗	พัฒนา และจัดการอบรมเจ้าหน้าที่สืบสวนในหัวข้อ ● อะไรคือการฟอกเงิน ● การสืบสวนการฟอกเงิน ● วิธีการปัจจุบัน	อย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นโดย ความช่วยเหลือ จากต่างประเทศ	เพื่อสร้างประสิทธิภาพในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดี

ลำดับ	กิจกรรม	กำหนด	หมายเหตุ
	● การวางแผนการสืบสวน ● การบริหารงานสืบสวน ● การวิเคราะห์มูลค่าสุทธิ ● การวิเคราะห์บัญชี ● เทคนิคการสอบสวน ● การวิเคราะห์ข่าวกรอง ● การใช้เทคนิคอื่นๆ เช่น การสะกดรอย การสืบสวนนอกเครื่องแบบ ตามความเหมาะสม ● การติดตามทรัพย์สิน ● การเตรียมพยานหลักฐาน	ต่อจากนั้น โดยหน่วยงานไทย	
๔๘	พัฒนา และจัดการอบรมเจ้าหน้าที่กำกับกรปฏิบัติ และเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการอบรมเจ้าหน้าที่สถาบันการเงิน และหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานในหัวข้อ ● การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ● การรายงานธุรกรรมเงินสด ● การโอนเงินระหว่างประเทศและการรายงาน ● หน้าที่ในการทำ KYC/CDD ● การปฏิบัติตามคำสั่งด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ● การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย	อย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นโดยความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ต่อจากนั้น โดยหน่วยงานไทย	เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามมาตรฐาน เพื่อป้องกันการวิจารณ์จาก FATF/IMF/WB เพื่อให้การปฏิบัติตาม พรบ. ปง. เป็นไปด้วยดี
๔๙	พัฒนา และจัดการอบรมให้แก่พนักงานอัยการ ในขณะที่มีคดีการยึดและอายัดทรัพย์สินจำนวนมาก แต่การดำเนินคดีฐานฟอกเงินมีน้อยมาก	อย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นโดยความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ต่อจากนั้น โดยหน่วยงานไทย	เพื่อให้องค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องเห็นถึงความสามารถของประเทศไทย
๕๐	จัดทำคู่มือการปฏิบัติสำหรับพนักงานอัยการภายใต้ พรบ. ปง. และการริบทรัพย์สินภายใต้ พรบ. ปง. และประมวลกฎหมายอาญา	๒๕๕๑ แต่อาจต้องการการสนับสนุนจากภายนอก	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงาน
๕๑	สร้างความเข้าใจแก่ผู้พิพากษาศลฟอกเงิน	๒๕๕๑ แต่อาจต้องการการสนับสนุนจากภายนอก	เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อการฟอกเงิน

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒ ..... (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๒๙)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๓๗)
- : ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กับร่างพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ..... (๔๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายจุมพฏ บุษะใหญ่ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ..... (๔๙)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายจุมพฏ บุษะใหญ่ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ..... (๕๗)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... สภาผู้แทนราษฎร ..... (๖๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ..... (๗๕)

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า

(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) ความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหญิงและเด็ก เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นและความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ค่าประเมิน เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการ ค่าประเมิน หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเมิน ผู้ดูแลหรือผู้จัดการ กิจการค้าประเมิน หรือสถานการค้าประเมิน หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเมินในสถาน การค้าประเมิน

(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการยกยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือ กระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดย กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์ เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน นั้น

(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการ ยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานใน องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมาย อื่น

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์ที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่ หรือช่องโหลตามประมวลกฎหมายอาญา

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๘)^๒ ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๙)^๓ ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิด เกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีจำนวนผู้เข้าเล่นหรือเข้า พนันในการเล่นแต่ละครั้งเกินกว่าหนึ่งร้อยคน หรือมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่า เกินกว่าสิบล้านบาทขึ้นไป

“ธุรกรรม” หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการ ดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่น ทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมที่มีความซับซ้อนผิดไป จากการทำธุรกรรมในลักษณะเดียวกันที่ทำกันอยู่ตามปกติ ธุรกรรมที่ขาดความเป็นไปได้ในเชิง เศรษฐกิจ ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐาน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง

^๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๘) เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖

^๓ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๓)

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” หมายความว่า

(๑)“ เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงินและให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานตาม (๘) ของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ด้วย

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ

(๓) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ (๒)

ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จะมีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนแปลงไปกี่ครั้งและไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอนไปเป็นของบุคคลใดหรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ และธนาคารตามที่ได้มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒) บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ และบริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓) บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๕)“ สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ให้กู้ ให้สินเชื่อรับจ้างนองหรือรับจํานำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

(๖) นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๕)

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ในความผิดฐานฟอกเงิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ หรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๙ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

(๖)

มาตรา ๑๐^๗ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานองค์กร หรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน หรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา อันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดร่วมในการกระทำความผิดกับบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง^๘

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒

การรายงานและการแสดงตน

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมนั้นต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็น

- (๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ

^๗ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๘ มาตรา ๑๑ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๗)

(๓) ธุรกิจที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจตาม (๑) หรือ (๒) หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกิจที่สถาบันการเงินได้รายงานไปแล้ว ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกิจใดที่ได้กระทำไปแล้ว โดยมีได้มีการรายงานตามมาตรา ๑๓ เป็นธุรกิจที่สถาบันการเงินต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินรายงานให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่ามีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีและที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) เมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรม หรือ

(๓) เมื่อเป็นธุรกิจที่มีเหตุอันควรสงสัย

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ หรือให้คำแนะนำในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงานในกรณีที่มิเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการทำธุรกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิด หรือเป็นธุรกิจที่มีเหตุอันควรสงสัย

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกิจที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๗ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ธุรกิจใดที่รัฐมนตรีเห็นสมควรให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ซึ่งผู้รายงานกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดผู้รายงานไม่ต้องรับผิดชอบ

(๘)

มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว

การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ การทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ลูกค้าปฏิเสธที่จะทำบันทึกข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันการเงินจัดทำบันทึกข้อเท็จจริงเอง แล้วแจ้งให้สำนักงานทราบทันที

บันทึกข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ รายการหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒^๔ เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้

(๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

(๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

หมวด ๓

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๔^๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินคณะหนึ่ง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการ

^๔ มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๕ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๙)

กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ประธานสมาคมธนาคารไทย และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์การเงิน การคลัง กฎหมายหรือสาขาใดสาขาหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีประธานกรรมการหรือกรรมการโดยตำแหน่งตามวรรคหนึ่งมีความจำเป็นไม่อาจมาประชุมกรรมการครั้งใด จะมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

มาตรา ๒๕^{๑๑} ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการส่งคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑ การเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ และการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๕๗ และวางระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ มาตรา ๕๙/๔ มาตรา ๕๙/๕ และมาตรา ๕๙/๖
- (๔) ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และวางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นหรือระเบียบอื่นใดในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

---

^{๑๑} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๒๙ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่การวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้และให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

คณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๒^{๑๖} ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการธุรกรรมจำนวนห้าคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการคณะละหนึ่งคน ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เสนอชื่อให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น และให้กรรมการธุรกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งคัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการธุรกรรมคนหนึ่ง โดยให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการธุรกรรมต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง กฎหมาย หรือทางใดทางหนึ่งที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๒) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสิบหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในตำแหน่งรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือรองหรือเทียบเท่ารองหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขาดังกล่าวและดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่องศาสตราจารย์ขึ้นไป

(๓) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือข้าราชการการเมืองหรือกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) ไม่เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือสถาบันการเงิน หรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบกรใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการธุรกรรมที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และให้นำมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้น

^{๑๖} มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

จากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗ (๓) ให้กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออก

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการธุรกรรมให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔^{๑๓} ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๒) สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖

(๓) ดำเนินการตามมาตรา ๔๘

(๔) เสนอรายงานผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๕) กำกับดูแลความเป็นอิสระและเป็นกลางของสำนักงานและเลขาธิการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๕^{๑๔} ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยและมีพยานหลักฐานอันสมควรว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ก่อนได้ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามวันทำการ

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่งไปก่อนก็ได้แล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๖^{๑๕} ในกรณีที่มีพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ชั่วคราวภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสิบวันทำการ

มาตรา ๓๖/๑^{๑๖} ในการดำเนินการตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุม

^{๑๓} มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๔} มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๕} มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๖} มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการธุรกรรมหรือในการสั่งการของเลขาธิการว่ามีพยานหลักฐานใด และผู้ใดเป็นผู้ขอ
ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว

มาตรา ๓๗^{๑๑} เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยับยั้ง
การทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ แล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อ
คณะกรรมการและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้
กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการ
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การ หรือ
หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำส่งคำ
ชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการ
พิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็น
หนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามี
การซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับ
การกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือ
ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นช้ากว่าจะเอาหมาย
ค้นมาได้ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยน
สภาพไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรค
หนึ่งแสดงเอกสารมอบหมายและบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือ
หลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือ
หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้
ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

^{๑๑} มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๘/๑^{๙๘} ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจจับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกจับเพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งตัวไปยังพนักงานสอบสวนโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง

มาตรา ๓๙ ให้กรรมการธุรกรรมได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙/๑^{๙๙} เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ทำรายงานสรุปการดำเนินการตามหมวดนี้ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทุกสี่เดือน

รายงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลผู้ถูกตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือถูกสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมหรือถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

(๒) พยานหลักฐานที่ใช้ดำเนินการต่อบุคคลตาม (๑)

(๓) ผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการ

(๔) ผลการดำเนินการ

รายละเอียดตามมาตรา^{๙๙}นี้ให้ถือเป็นความลับของทางราชการ

มาตรา ๓๙/๒^{๑๐๐} คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งให้ตรวจสอบรายงานดังกล่าวว่าการดำเนินการที่รายงานชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป

ให้นำความในมาตรา ๓๘ มาใช้กับการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่การตรวจสอบตามวรรคหนึ่งพบว่ามีกรกระทำที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นด้วยกับการตรวจสอบดังกล่าว ให้ส่งผลการตรวจสอบและความเห็นของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการต่อไป

---

^{๙๘} มาตรา ๓๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๙๙} มาตรา ๓๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๐๐} มาตรา ๓๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๕

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๔๐^{๒๑} ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” ขึ้นเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น

(๒) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด ๒ และแจ้งตอบการรับรายงาน รวมทั้งการรับรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่ได้มาโดยทางอื่น

(๓) รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๔) เก็บ รวบรวม ติดตาม ตรวจสอบ ศึกษา ประมวลผล และวิเคราะห์รายงาน และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม

(๕) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๑^{๒๒} ให้มีเลขาธิการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานโดยอิสระและเป็นกลางขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานและให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

มาตรา ๔๒ ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

มาตรา ๔๓ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

^{๒๑} มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๒} มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑๖)

(๑) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย

(๒) รับราชการในตำแหน่งรองเลขาธิการหรือเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญระดับไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๓) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ

(๔) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในห้างหุ้นส่วน บริษัท สถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่น หรือประกอบกิจการใดๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔^{๒๓} เลขธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว เลขธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้ แต่ให้กำหนดตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงานให้เลขธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งนั้น

ให้เลขธิการได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพื่อประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางในอัตราซึ่งรวมกันกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้วเทียบเท่ากับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวงและให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษจนกว่าจะออกจากราชการ

มาตรา ๔๕^{๒๔} นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๔๔ แล้ว เลขธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๓

(๔) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกตามคำแนะนำของรัฐมนตรีหรือการเสนอของรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการธุรกรรม เพราะบกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถหรือมีพฤติการณ์เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนว่ามีการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่สุจริตไม่เป็นอิสระหรือไม่เป็นกลางโดยมติดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการให้ออกอย่างชัดเจน โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ

^{๒๓} มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๔} มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑๗)

มาตรา ๔๕/๑^{๒๕} ห้ามมิให้แต่งตั้งผู้เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการเป็นผู้บริหารส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานใดของรัฐ เว้นแต่ตำแหน่งที่ปรึกษาสำนักงาน
บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้เคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการ
ออกจากราชการแล้ว

มาตรา ๔๖^{๒๖} ในกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงินเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใดๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้อนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน

เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้เกี่ยวข้องกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน

(๓) รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง พร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

หมวด ๖

การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

---

^{๒๕} มาตรา ๔๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๖} มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔๘ ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขานุการจะสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไปก่อนแล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

การตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะแสดงหลักฐานว่าเงินหรือทรัพย์สินในการทำธุรกรรมนั้นมีใช้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขานุการ แล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขานุการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขานุการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

ให้เลขานุการรีบดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขานุการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขานุการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใดให้พนักงานอัยการและเลขานุการปฏิบัติตามนั้น หากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลาและได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้อพยพหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และในกรณีเช่นว่านี้ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินดังกล่าวภายในสองปีนับแต่วันที่

คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา ให้สำนักงานดำเนินการนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุนและในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิ์ขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปี ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มาขอรับคืนเมื่อล่วงพ้นยี่สิบปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มาขอรับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด^{๒๗}

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ปิดประกาศไว้ที่ศาลนั้น และประกาศอย่างน้อยสองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่งกับให้ศาลสั่งให้ส่งสำเนาประกาศไปยังเลขาธิการเพื่อปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและสถานีตำรวจท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ เพื่อใช้สิทธิดังกล่าว การแจ้งนั้นให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏในหลักฐาน

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้ามีเหตุสมควรที่จะดำเนินการเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดความผิดฐานนั้นดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหายก่อน

มาตรา ๕๐ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องขอคุ้มครองสิทธิของตนก่อนศาลมีคำสั่ง โดยแสดงให้ศาลเห็นว่าตนเป็นผู้รับประโยชน์โดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาซึ่งประโยชน์โดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณะ

---

^{๒๗} มาตรา ๔๙ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕๑^{๒๘} เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงิน ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่งและส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่น ให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑/๑^{๒๙} ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้สำนักงานนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน

ในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิ์ขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นยี่สิบปีให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ ถ้าศาลทำการไต่สวนคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง แล้วเห็นว่าฟังขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์โดยจะกำหนดเงื่อนไขด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผลประโยชน์ดังกล่าวเป็นผลประโยชน์ที่มีอยู่หรือได้มาโดยไม่สุจริต

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ทรัพย์สินนั้น ถ้าศาลไต่สวนแล้วเห็นว่ากรณีต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๕๐ ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้นหรือกำหนด

^{๒๘} มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๙} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

เงื่อนไขในการคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์ หากไม่สามารถคืนทรัพย์สินหรือคุ้มครองสิทธิได้ ให้ใช้ราคาหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด และผู้ร้องต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า ไม่สามารถยื่นคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๕๐ ได้ เพราะไม่ทราบถึงประกาศหรือหนังสือแจ้งของเลขาธิการหรือมีเหตุขัดข้องอันสมควรประการอื่น

ก่อนศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงคำร้องดังกล่าว และให้โอกาสพนักงานอัยการเข้ามาโต้แย้งคำร้องนั้นได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ หลังจากพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๕๔ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย หรือยกย้ายไปเสียซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เลขาธิการจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำขอฝ่ายเดียวร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ ก็ได้ เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้วให้ศาลพิจารณาคำขอเป็นการด่วน ถ้ามีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าคำขอนั้นมีเหตุอันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งตามที่ขอโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๖ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดตามมาตรา ๕๔ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามคำสั่ง แล้วรายงานให้ทราบพร้อมทั้งประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗^{๓๐} การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการหรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มี

---

^{๓๐} มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใด เป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้อยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายดังกล่าว หรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวแล้วแต่ไม่เป็นผล หรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า ก็ให้ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการนี้ให้พนักงานอัยการได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๖/๑

กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน^{๓๑}

^{๓๑} หมวด ๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

(๒๓)

มาตรา ๕๙/๑^๒ ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัดการศึกษาอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๙/๒^๓ กองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) ทรัพย์สินที่ให้นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๑
- (๒) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาซึ่งไม่มีการขอรับคืนตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๕๑/๑
- (๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้
- (๔) ทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐของไทยหรือของต่างประเทศ
- (๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๕๙/๓^๔ กองทุนตามมาตรา ๕๙/๒ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๙/๔^๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการเก็บรักษาทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

---

^๒ มาตรา ๕๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๓ มาตรา ๕๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๔ มาตรา ๕๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๕ มาตรา ๕๙/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕๙/๕^{๖๖} อำนาจหน้าที่ในการบริหาร การจัดการ การจัดหาผลประโยชน์ การจำหน่ายทรัพย์สินและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๖^{๖๗} ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงานบุคคลภายนอกพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๗^{๖๘} ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้เลขาธิการเสนองบดุลและรายงานการจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรี

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

---

^{๖๖} มาตรา ๕๙/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๗} มาตรา ๕๙/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๘} มาตรา ๕๙/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒๕)

มาตรา ๖๑/๑^{๓๔} นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใด ใช้หรือสั่งการให้คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือยับยั้งการทำธุรกรรม ยึดหรืออายัด หรือปฏิบัติการอื่นตาม พระราชบัญญัตินี้ โดยมีให้พยานหลักฐานตามสมควรเพื่อกลับแก่งหรือให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง หรือกระทำการดังกล่าวโดยทุจริต ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติ ตามการใช้หรือสั่งการตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปีหรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสาม แสนบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ใดรายงานหรือแจ้งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือ มาตรา ๒๑ วรรคสอง โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชี เอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกตาม มาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ

ผู้ใดกระทำการใดๆ ให้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๓๘ วรรค สี่ เว้นแต่การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๕ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้ หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๓๔} มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒)

(๒๖)

มาตรา ๖๖ ผู้ได้รู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบการ
อาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภท ได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำ
ความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่างๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้
เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิด
กฎหมายเหล่านั้น และโดยที่กฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงินหรือดำเนินการ
กับเงินหรือทรัพย์สินนั้นได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม
ดังกล่าว สมควรกำหนดมาตรการต่างๆ ให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ดวงใจ/แก้ไข

๘ พ.ย. ๔๔

A+B (C)

พชร สุขสุเมฆ

อรดา เขาวนั้วโรดม

หทัยชนก ทรัพย์ยัย

จัดทำ

๒๗/๐๕/๔๖

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
พ.ศ. ๒๕๔๖^{๔๐}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญากำหนดความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายและเนื่องจากการสนับสนุนทาง
การเงินแก่การก่อการร้ายเป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนทำให้การก่อการร้ายรุนแรงยิ่งขึ้น อันเป็นการ
กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ขอให้ทุก
ประเทศร่วมมือดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย รวมถึงการ
สนับสนุนทางทรัพย์สินหรือกรณีอื่นใดที่มีวัตถุประสงค์จะนำไปใช้ดำเนินการก่อการร้ายเพื่อแก้ไข
ปัญหาให้การก่อการร้ายยุติลงด้วย สมควรกำหนดให้ความผิดฐานก่อการร้ายเป็นความผิดมูลฐาน
ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อนำมาตรการตาม
กฎหมายดังกล่าวมาใช้ควบคู่กัน ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้ประมวลกฎหมายอาญาในเรื่องนี้เป็นไป
อย่างได้ผล โดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษา
ความปลอดภัยของประเทศและความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พงษ์พิสัย/ยงยุทธ

^{๔๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐/ตอนที่ ๗๖ ก/หน้า ๔/๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

๖ ตุลาคม ๒๕๕๖

อรดา/ตรวจ

๓ มีนาคม ๒๕๕๗

ปฐมพร/วาทินี/ปรับปรุง

๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๙

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๔๐}

มาตรา ๒๘ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการคนใหม่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ในการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และจากการที่กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมุ่งเน้นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเฉพาะในแปดความผิดมูลฐาน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมาไม่อาจช่วยให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมลดน้อยลงหรือหมดไปได้สมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากในปัจจุบันผู้กระทำความผิดอาญามูลฐานอื่นนอกเหนือจากแปดความผิดมูลฐานดังกล่าวยังสามารถนำเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดในแต่ละคราวมาใช้ในการสนับสนุนการกระทำความผิดอาญาในแปดความผิดมูลฐานได้อีก นอกจากนี้ยังมีขั้นตอนในการบังคับใช้กฎหมายบางประการไม่อาจดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น เพื่อให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเป็นไปอย่างได้ผลตามที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างแท้จริง ในขณะที่กระบวนการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินสามารถดำเนินการไปได้ด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องกำหนดให้การกระทำความผิดอาญามูลฐานอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือต่อความมั่นคงแห่งรัฐหรือความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นความผิดมูลฐาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^{๔๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๔๐ ก/หน้า ๑๔/๑ มีนาคม ๒๕๕๑

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๒๙)

(สำเนา)

เลขรับ ๑๔/๒๕๕๑ วันที่ ๑๙ ส.ค. ๒๕๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๓๘๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เสด็จพระราชดำเนินทรงมีพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สมัคร สุนทรเวช

(นายสมัคร สุนทรเวช)

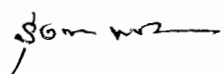
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ - ๕

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิชิต)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

วันนา พิมพ์

ทาน

 ตรวจ

หน้าว่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒
ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

(๓) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบอาชีพบางประเภทเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชีพบางประเภทเกี่ยวกับความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้าว่าง

(๓๓)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรม
ต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็น
ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็น
ที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน ที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน
ตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับ
ที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์

(๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับตัวแทนหรือนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม

การขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งอาจมีการใช้เป็นช่องทางการฟอกเงินได้โดยง่าย
ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้า
แสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตน
ไว้ก่อนแล้ว”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖
ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการ
ฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่ม
ทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชี
หรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขต
เพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตน
และการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชี
ของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่ง
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตน
ตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่
ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖
เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑
เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้ง
เป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖
มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

**บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๒.๒ กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

๒.๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ได้ศึกษาตามข้อเสนอแนะของ Financial Action Task Force (FATF) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยประเทศผู้นำอุตสาหกรรม ๗ ประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและส่งเสริมนโยบายทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศในการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยองค์กรนี้ทำหน้าที่กำหนดนโยบายเพื่อเสริมสร้างเจตนาธรรม์ทางการเมืองที่จำเป็นในการปฏิรูปกฎหมายและกฎเกณฑ์ในระดับประเทศที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และยังเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Report on the Observance of Standards and Codes: ROSCs) ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing Terrorism (AML/CFT)) ด้วย

มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า (customer due diligence) เป็นมาตรการที่เพิ่มเติมขึ้นในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๒๐/๑) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยง และการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า นั้น ซึ่งมีกำหนดไว้ในข้อแนะนำข้อที่ ๕ ของ forty recommendations ของ FATF ว่าให้สถาบันการเงินต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ระบุและรับรองตัวตนของลูกค้าเมื่อ (๑) เริ่มต้นความสัมพันธ์กับลูกค้า (๒) มีการดำเนินธุรกรรมเป็นครั้งคราวในสถานการณ์ที่ระบุไว้ในข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความ (๓) มีความสงสัยว่ามีการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือ (๔) ในกรณีที่สถาบันการเงินมีความสงสัยเกี่ยวกับความจริงหรือความสมบูรณ์ของข้อมูลลูกค้า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏ สถาบันการเงินอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวลูกค้าและรับรองความถูกต้องของข้อมูลลูกค้าโดยใช้แหล่งข้อมูลเอกสารหรือข้อมูลที่เชื่อถือได้

(๒) ระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์และดำเนินการตามสมควรเพื่อรับรองความถูกต้องของตัวตนของผู้รับผลประโยชน์ในลักษณะที่ทำให้สถาบันพอใจว่าผู้ได้รับผลประโยชน์คือใคร

(๓) ดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเจตนาธรรม์ของความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ

(๕) ดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ และตรวจสอบธุรกรรมที่กระทำตลอดระยะเวลาที่มีความสัมพันธ์เพื่อทำให้มั่นใจว่าธุรกรรมที่ได้ดำเนินการนั้นสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า ของสถาบันการเงิน ลักษณะธุรกิจและการจัดประเภทความเสี่ยงของลูกค้า รวมทั้งในกรณีจำเป็นให้รวมถึงแหล่งเงินทุนของลูกค้าด้วย

การดำเนินมาตรการในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า (customer due diligence) ของสถาบันการเงินข้างต้นนั้น สถาบันอาจพิจารณาขอบเขตของการดำเนินการดังกล่าวบนพื้นฐานของความเสี่ยงโดยขึ้นอยู่กับประเภทของลูกค้า ความสัมพันธ์เชิงธุรกิจหรือธุรกรรม ในกรณีของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินต้องใช้มาตรการในการตรวจสอบที่เข้มข้นขึ้น สำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ รัฐอาจกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการในการตรวจสอบที่ต่ำลงหรือง่ายขึ้นก็ได้

๔. บทสรุป

เนื่องจากประเทศไทยได้ร่วมลงนามเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้ ประเทศไทยในฐานะภาคีสมาชิกขององค์การสหประชาชาติต้องปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ ๑๖๑๗ ที่กำหนดให้ประเทศภาคีต้องรับเอาคำแนะนำของ FATF มาบังคับใช้ โดยคำแนะนำดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักการตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการก่อการร้ายถือเป็นอาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงในด้านต่างๆ ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และส่วนใหญ่ผู้ก่อการร้ายจะได้รับเงินสนับสนุนจากสมาชิกกลุ่มก่อการร้ายที่มีอยู่ทั่วโลกโดยใช้ช่องทางการทำธุรกรรมทางการเงินไม่ว่าโดยผ่านสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพต่างๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่แต่ละประเทศจะต้องให้ความร่วมมือในการกำหนดมาตรการในการตรวจสอบการทำธุรกรรมที่มีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

กับ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ตรวจพิจารณาแล้ว

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย .... มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	เพื่อกำหนดให้มีระยะเวลาพอสมควรที่จะให้ผู้มีหน้าที่ต้องรายงานตามกฎหมายได้เตรียมความพร้อมในการที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการหรือให้คำแนะนำในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงานในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการทำธุรกรรมนั้นเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการหรือให้คำแนะนำหรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุน ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓ (๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ (๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ (๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับตัวแทนหรือนายหน้าซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ (๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่า	เนื่องจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การค้าเงินของสถาบันการเงิน เช่น การค้าอัญมณีหรือโลหะมีค่า การค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์ นั้น ผู้ประกอบอาชญากรรมได้ใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินได้โดยง่าย จึงต้องกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน ปง.

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
ในกรณีที่น่าปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	ด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (๖) ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งอาจมีการใช้เป็นช่องทางทางการเงินได้โดยง่าย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว”	เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องรู้จักลูกค้าของตน โดยต้องจัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ “มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า “การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน”	กำหนดมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตาม มาตรา ๑๖ ให้มีขอบข่ายของข้อมูลเพิ่มขึ้นมากกว่าการเก็บหลักฐานการแสดงตนของลูกค้าในปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
มาตรา ๒๒ เว้นแต่จะได้รับการแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้ (๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า (๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น	มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ “ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า เว้นแต่จะได้รับการแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”	เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบของผู้กำกับดูแลในการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไข
	มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ “มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น” มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน “มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือ มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท”	เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบของผู้กำกับดูแลในการปฏิบัติตามกฎหมายของสถาบันการเงิน เพื่อให้การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และ มาตรา ๒๒/๑ ได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับผู้ฝ่าฝืนใน มาตราอื่น และเพื่อให้มีสภาพบังคับตามกฎหมายอย่างได้ผล

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายจุมพฏ บุญใหญ่ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๔๙)

(สำเนา)

เลขรับ ๙๗/๒๕๕๑ วันที่ ๕ ก.ย. ๒๕๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
๒. บันทึกหลักการและเหตุผล
๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) จุมพฏ บุญใหญ่ ผู้เสนอ

(นายจุมพฏ บุญใหญ่)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ชมภู จันทาทอง ผู้เสนอ

(นางชมภู จันทาทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) เกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม ผู้เสนอ

(นายเกรียงศักดิ์ ฝ่ายสีงาม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช ผู้เสนอ

(ปรีชาพล พงษ์พานิช)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) พิษณุ หัตถสงเคราะห์ ผู้เสนอ

(นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) พงษ์ศักดิ์ บุญศล ผู้เสนอ
(นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ผู้เสนอ
(เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ชูการ์โน มะทา ผู้เสนอ
(นายชูการ์โน มะทา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ประสงค์ บุรณ์พงศ์ ผู้เสนอ
(นายประสงค์ บุรณ์พงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) นพดล พลเชื้อ ผู้เสนอ
(นายนพดล พลเชื้อ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน
(ลงชื่อ) พีระเพชร ศิริกุล ผู้เสนอ
(นายพีระเพชร ศิริกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) นิยม เวชกามา ผู้เสนอ
(นายนิยม เวชกามา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ประเสริฐ จันทรวงทอง ผู้เสนอ
(นายประเสริฐ จันทรวงทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

(ลงชื่อ) ไชยวัฒน์ ตินรัตน์ ผู้เสนอ
(นายไชยวัฒน์ ตินรัตน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) เชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์ ผู้เสนอ
(นายเชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) สุนัย จุลพงศธร ผู้เสนอ
(นายสุนัย จุลพงศธร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ไตรรงค์ ตีธรรม ผู้เสนอ
(นายไตรรงค์ ตีธรรม)

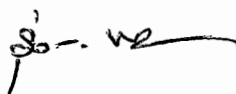
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) มานะ โลหะวณิชย์ ผู้เสนอ
(นายมานะ โลหะวณิชย์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) ร้อยตรี พรพล อติเรกสาร ผู้เสนอ
(พรพล อติเรกสาร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน
(ลงชื่อ) วิเชียร อุดมศักดิ์ ผู้เสนอ
(นายวิเชียร อุดมศักดิ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน

สำเนาถูกต้อง

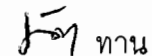

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

วันนา พิมพ์

ทวน
ตรวจ

(๕๑)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและการได้มาซึ่งคณะกรรมการธุรกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมส่วนราชการที่คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการต้องรายงาน และการปฏิบัติของส่วนราชการที่ได้รับรายงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕/๑ และมาตรา ๓๕/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมบางประเภทที่สำคัญอันมีผลกระทบต่อการทำลายทางระบบเศรษฐกิจ สังคมและความสงบเรียบร้อยของประชาชนให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้ ประกอบกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกรรมผู้ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ รวมทั้งเพื่อประกันความเป็นอิสระ เป็นกลาง โปร่งใสและเป็นธรรมของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานในการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้าว่าง

(๑๒) ความผิดเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตเฉพาะความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงหรือลักลอบภาษีสรรพสามิตที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

(๑๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงหรือปลอมแปลงเอกสารตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงหรือปลอมแปลงเอกสารที่เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดรายเดียวหรือหลายรายในคดีเดียวกันนั้นรวมกันตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

(๑๔) ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินของชาติและกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบ ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายว่าด้วยป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหาย ถูกทำลาย หรือที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

(๑๕) ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เฉพาะความผิดที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

(๑๖) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เฉพาะความผิดที่มีการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และความผิดเกี่ยวกับการทุจริตของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบในการทำงานของบริษัทที่ออกและเสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนหรือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์หลักทรัพย์ ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ และผู้ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนสี่คนจากบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการอัยการ คณะละหนึ่งคน ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใด ไม่สามารถเสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรม ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เสนอชื่อ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น และให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนหนึ่งคนเป็นเลขานุการและไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘/๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ทำรายงานสรุปการดำเนินการตามหมวดนี้ต่อศาลแพ่งทุกสี่เดือน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘/๒ ศาลแพ่งอาจแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญคนหนึ่งให้ตรวจสอบรายงานดังกล่าวว่าการดำเนินการที่รายงานขอด้วยพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป

ให้นำความในมาตรา ๓๘ มาใช้กับการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่การตรวจสอบตามวรรคหนึ่งพบว่ามีกรกระทำที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และศาลแพ่งเห็นด้วยกับการตรวจสอบดังกล่าว ให้ส่งผลการตรวจสอบและความเห็นของศาลแพ่งให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการต่อไป”

.....

.....

**บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(นายจุมพฏ บุญใหญ่ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)**

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังไม่สามารถนำมาใช้บังคับกับการตรวจจับการประกอบอาชญากรรมบางประเภทที่สำคัญอันมีผลกระทบต่อการทำลายทางระบบเศรษฐกิจ สังคมและความสงบเรียบร้อยของประชาชนให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้ ประกอบกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกรรมใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ รวมทั้งเพื่อประกันความเป็นอิสระเป็นกลาง โปร่งใสและเป็นธรรมของพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานในการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม “ความผิดมูลฐาน” ของมาตรา ๓ โดยเพิ่มเติมอีก ๗ มูลฐาน ดังนี้

(๑) ความผิดเกี่ยวกับการสมยอมในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐและการกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๒) ความผิดเกี่ยวกับการค้าอาวุธ เฉพาะความผิดที่ไม่ได้รับอนุญาต ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๓) ความผิดเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต เฉพาะความผิดที่หลีกเลี่ยงหรือลักลอบภาษีสรรพสามิตที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงหรือปลอมแปลงเอกสาร ที่เกี่ยวกับการกู้ยืมเงินที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดรายเดียวหรือหลายรายในคดีเดียวกันรวมกันตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป

(๕) ความผิดเกี่ยวกับการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินอาชญากรรมชาติ และกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินอาชญากรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ดังนี้

(๕.๑) กฎหมายว่าด้วยแร่เฉพาะความผิดที่เกี่ยวกับการนำแร่เข้าหรือส่งออกเป็นมูลค่าแร่กว่า ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๒) กฎหมายว่าด้วยป่าไม้เฉพาะความผิดที่มีไว้ในครอบครองซึ่งไม้หวงห้ามอันยังมีได้แปรรูป โดยไม่มีรอยตรา ค่าภาคหลวงหรือรอยตราขาย หรือบุกรุก แผ้วถาง กั้นสร้าง ยึดถือ

ครอบครองหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันทำให้สภาพป่าเสียหาย หรือในกรณีทำไม้หรือมีไม้แปรรูป หวงห้ามไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๓) กฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติเฉพาะความผิดที่มีการบุกรุก ยึดถือ ครอบครอง ทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียสภาพป่าที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๔) กฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียมเฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้รัฐขาดรายได้จากการ หลีกเลียงหรือพยายามหลีกเลียงการเสียค่าภาคหลวงหรือผลประโยชน์ตอบแทนพิเศษที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๕) กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติเฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติ สูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลายที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๕.๖) กฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เฉพาะความผิดในกรณีที่ทำให้ ทรัพยากรธรรมชาติสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลายที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๕ ล้านบาทขึ้นไป

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน เฉพาะความผิดที่มีมูลค่าทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เฉพาะความผิดที่มีการกระทำความผิดอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ และความผิดเกี่ยวกับการทุจริต ของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบในการทำงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือศูนย์หลักทรัพย์ ที่มีมูลค่าทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตั้งแต่ ๕๐ ล้านบาทขึ้นไป

เหตุผล

(๑) ความผิดมูลฐานเดิมในกฎหมาย ปปง. ไม่ครอบคลุมถึงความผิดมูลฐานที่ขอเพิ่มเติม ทำให้ป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดดังกล่าวไม่ได้ผล และหน่วยงานในการบังคับใช้กฎหมาย ดังกล่าวประสงค์ที่จะให้เป็นความผิดมูลฐานในกฎหมาย ปปง.

(๒) ความผิดมูลฐานที่ขอเพิ่มเติม เป็นความผิดอาญามีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยตรงและรุนแรง หากไม่เร่งแก้ไขอาชญากรรม ทางเศรษฐกิจดังกล่าว ก็จะทำให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้น

(๓) เป็นการป้องกันและปราบปรามมิให้มีการฟอกเงินโดยใช้กระบวนการกระทำความผิด ในความผิดมูลฐานที่ขอแก้ไขเพิ่มเติม

(๔) เป็นความผิดที่นานาอารยประเทศต่างกำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานของกฎหมาย ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๕) เป็นความผิดมูลฐานที่รัฐบาลหลายชุดได้เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมมาแล้ว แต่ร่างกฎหมายได้ตกไปในชั้นเข้าสู่สภาหรือยุบสภา อาทิ รัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร และรัฐบาล พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นต้น

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการธุรกรรม ในมาตรา ๓๒ โดยให้เลขาธิการ ปปง. เป็นประธานกรรมการธุรกรรม ตามกฎหมายเดิม

เหตุผล

(๑) มาตรา ๓๒ ของกฎหมาย ปปง. ๒๕๔๒ เดิมกำหนดให้เลขาธิการเป็นประธานกรรมการธุรกรรม อันเนื่องมาจากหลักคิดที่ว่าเลขาธิการมาจากการแต่งตั้งของคณะรัฐมนตรีและโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนฯ และวุฒิสภา และมีการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ดังนั้นการจะให้กรรมการธุรกรรมที่มาจาก การแต่งตั้งของคณะกรรมการ ปปง. คัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการจึงไม่เหมาะสม และสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

(๒) การที่กฎหมาย ปปง. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกมาในสมัย สนช. และแก้ไขมาตรา ๓๒ ให้กรรมการธุรกรรมที่มาจาก การแต่งตั้งของคณะกรรมการ ปปง. คัดเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการและให้เลขาธิการ ปปง. เป็นกรรมการและเลขานุการ มาจากเหตุผลไม่ไว้วางใจส่วนบุคคลที่มีต่อตัวเลขาธิการเป็นประการสำคัญ โดยลืมนำไปถึงหลักการและเจตนารมณ์ในการตรากฎหมายฉบับนี้

(๓) หากเลขาธิการมิได้เป็นประธานกรรมการธุรกรรม การบังคับใช้กฎหมาย ปปง. ก็จะไม่มีประสิทธิภาพเพราะสถานะเลขาธิการเป็นหัวหน้าส่วนราชการและบังคับบัญชาข้าราชการของสำนักงาน ปปง. โดยตรง รวมทั้งมีบทบัญญัติให้เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ในมาตราต่างๆ อีกหลายมาตรา เช่น มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๕๗ เป็นต้น หากเลขาธิการขัดแย้งกับประธานกรรมการธุรกรรมและไม่ให้ความร่วมมือ การบังคับใช้กฎหมายนี้ก็ไร้ผล

๒.๓. แก้ไขเพิ่มเติมหน่วยงานที่ให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการรายงานจากเดิม กำหนดเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนเป็นศาลแพ่งแทนในมาตรา ๓๕/๑ และมาตรา ๓๕/๒

เหตุผล

(๑) สถานะหน่วยงานและที่มาของ ป.ป.ช. และเลขาธิการ ปปง. มีที่มาอาจจะถือว่าเท่าเทียมกันเพราะต่างมาโดยความเห็นชอบของวุฒิสภาและมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ถึงแม้ว่าเลขาธิการ ปปง. จะมายากกว่าเพราะต้องมาจากความเห็นชอบของสภาผู้แทนฯ ด้วยก็ตาม แต่การที่กฎหมายกำหนดให้เลขาธิการ ปปง. และคณะกรรมการธุรกรรมต้องรายงาน ป.ป.ช. คล้ายกับว่าต้องการ

ให้สำนักงาน ปปง. ขึ้นกับ ป.ป.ช. ทั้งที่กฎหมาย ปปง. มาตรา ๔๐ ให้สำนักงาน ปปง. เป็นหน่วยงานอิสระและเป็นกลาง

(๒) หากไม่มีการแก้ไขและยังคงให้คณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ปปง. รายงาน ป.ป.ช. ต่อไป สำนักงาน ปปง. ก็จะเป็นหน่วยงานอิสระและเป็นกลางไม่ได้ ซึ่งกฎหมายก็จะขัดแย้งกันเอง และก็ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ เช่น กรณี ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยในการตรวจสอบธุรกรรมหรือยึดอายัดทรัพย์สินผู้ใด หากคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ ปปง. ยึดและอายัดทรัพย์สินผู้ใดไปแล้ว แต่ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยภายหลัง สำนักงาน ปปง. ก็จะต้องมีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามมาในภายหลังอย่างแน่นอน ซึ่งกฎหมาย ปปง. เดิม มาตรา ๓๕/๑ และ มาตรา ๓๕/๒ ไม่มี เป็นการเพิ่มเติมขึ้นในการพิจารณาของ สนช. โดยตรงภายใต้แนวคิดไม่ไว้วางใจต่อบุคคลและต้องการให้มีผู้ตรวจสอบการใช้อำนาจ และในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐบาลที่ผ่านมาก็ไม่มีการขอเพิ่มเติมในประเด็นนี้

(๓) ดังนั้น หากประสงค์จะให้ให้มีผู้ตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการธุรกรรมและเลขาธิการ ปปง. แล้วก็ควรมอบให้ศาลแพ่งเป็นผู้รับรายงานและตรวจสอบการใช้อำนาจแทนจะถูกต้องกว่ามอบให้ ป.ป.ช. ดำเนินการ เพราะ ปปง. ก็มีอำนาจที่จะตรวจสอบธุรกรรมหรือยึดทรัพย์สินของป.ป.ช. ได้ หาก ป.ป.ช. มีการกระทำความผิดขึ้น จึงควรที่จะให้สองหน่วยงานนี้มีการคานการใช้อำนาจกันไว้

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกัน

และปราบปรามการฟอกเงิน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หน้าว่าง

(๖๓)

ด่วนที่สุด
ที่ ๓๓๕๗/๒๕๖๑

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอยู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๖๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกมล บันไดเพชร	๒. นายกล้าคาน ปาทาน
๓. นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์	๔. นายโกวิทย์ ธารณา
๕. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	๖. นายเจริญ จรรย์โกมล
๗. นายเชน เทือกสุบรรณ	๘. นายไชยา พรหมา
๙. นายทศพล เฟื่องส้ม	๑๐. นายทองดี มนีสสาร
๑๑. นายนราพัฒน์ แก้วทอง	๑๒. นางสาวนริศรา แดงไม้
๑๓. พันเอก นาฬิกาอดิศักดิ์ แสงสนิท	๑๔. นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ
๑๕. นายประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา	๑๖. นายพฤษชัย วิริยะโรจน์
๑๗. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๑๘. นายไพจิตร ศรีวรขาน
๑๘. นายไพโรจน์ ดันบรรจง	๒๐. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท
๒๑. นายวิทยา ทรงคำ	๒๒. นายวีรวัฒน์ กัลยาศิริ
๒๓. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	๒๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๒๕. ศาสตราจารย์วิระพงษ์ บุญโญภาส	๒๖. นายสมชัย เจริญชัยฤทธิ
๒๗. นายสมพล วัฒนพันธ์	๒๘. นายสาริต ปิตุเตชะ
๒๙. พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์	๓๐. นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์
๓๑. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	๓๒. นายสุรสิทธิ์ เขียมวิจักขณ์
๓๓. นายสุวโรช พะลัง	๓๔. นายเสมอกัน เทียงธรรม
๓๕. นายอรรถวิรัช สุวรรณภักดี	๓๖. นายอารยะ ชุมดวง

(๖๔)

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ฟื้นแสน

(วิรุฬห์ ฟื้นแสน)

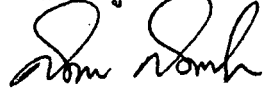
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๐

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๒๕

สำเนาถูกต้อง

(นายสมารถ ตัมภิรานนท์)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๒

โกษฐ์รุ่ง /ร่าง
สุนทร /พิมพ์
บุณชาริกา /ตรวจ
ทาน ครั้งที่ ๑
โกษฐ์รุ่ง
ขวัญชนก
ทาน ครั้งที่ ๒
บุณชาริกา
ปริญญา
ทาน ครั้งที่ ๓
โกษฐ์รุ่ง
อักรเดช
วิลาวรรณ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายเจริญ จรรย์โกมล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายไชยา พรหมา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายประพัฒน์ วิเศษจินดาวัฒนา	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๗) พันตำรวจเอก สีนานาท ประยูรรัตน์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
(๘) นายกมล บันไคเพชร	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๙) นายทศพล เฟื่องส้ม	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้ง นางสาวไกรสรุ้ง เมืองนก นิตกร ๗ ว สำนักกรรมการ ๒ ตำแหน่งงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑) นายพนพภณษฐ์ ทองคำ	ผู้อำนวยการสำนักบริหารจัดการทรัพย์สิน
(๒) นายวิทยา นิตธรรม	นิตกร ๗ ว

๕. ผู้เข้าร่วมประชุม

๕.๑ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๑) นางสาวสุปราณี สติชัยเจริญ	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕
(๒) นายสังชัย แสงเสย์โย	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๕

๕.๒ กระทรวงการคลัง

(๑) นายกฤษฎา จินะวิจารณ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

๕.๓ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑) นางสาวชมพูนุท เฉลิมศิริกุล	เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน

๕.๔ ธนาคารแห่งประเทศไทย

(๑) นางสาวปณัฐวี ยันครกิจ โกศล	นิติกรอาวุโส
(๒) นายอัคคพล ไทยจรรยา	นิติกร

๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

มีการดำเนินการขอสงวนความเห็น

(๖๘)

นายทศพล เจริญดี ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความใน (๔) ออกทั้งหมด
“(๔) ผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับตัวแทนหรือพนักงานที่ซื้อของของบริษัท”

นายกมล บันไดเพชร และพันตำรวจเอก สีนันท ประยูรรัตน์ ขอสงวนความเห็น
โดยให้คงความใน (๖) ไว้ตามร่างเดิม เป็นดังนี้

“(๖) ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งอาจมีการใช้เป็นช่องทางการฟอกเงินได้โดยง่าย
ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

<u>มาตรา ๔</u> แก้ไขมาตรา ๒๐	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u> เพิ่มมาตรา ๒๐/๑	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u> แก้ไขมาตรา ๒๒	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u> เพิ่มมาตรา ๒๒/๑	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u> แก้ไขมาตรา ๖๒	มีการแก้ไข

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พลตำรวจโท

(วิโรจน์ เปาอินทร์)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

(๖๙)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

(๓) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การค้าเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบอาชญากรรมนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หน้าว่าง

(๗๑)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้ที่มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อ
สำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มี
เหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล และในกรณีที่มี
เหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการ

กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคล ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณีเพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าออร์แกนดรีสหรือรถตู้รับส่งผู้โดยสาร

(๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับค้ำหันทหรือค้ำหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบอาชีพอื่นซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาได้เคยมีหน้าที่ค้ำหันทในคดีที่เกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๗) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มี ไม่ใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๙) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายเกี่ยวกับ การควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดๆ ยาวกว่า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สามหมื่นบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

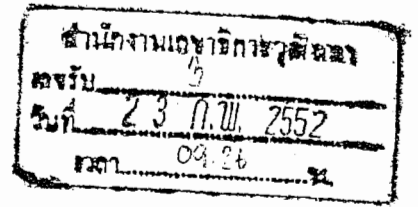
.....

.....

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

(๗๕)

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๖๕๑

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

วันที่ ๑๑ / ๒๕๕๒ วันที่ ๒๓ / ๒๕๕๒

เวลา ๐๙.๕๐ ส่ง จักรจ

ดำเนินการประชุม

กลุ่มงานนิติ

วันที่ ๓ (พ) / ๒๕๕๒

วันที่ ๒๓ / ก.พ. / ๕๒

เวลา ๐๙.๕๐ น.

ดำเนินการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๗

หน้าว่าง

(๗๗)

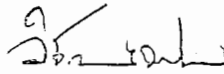
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่
๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณา
เสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

(นายวิจักขณ์ นาควิชะ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หน้าว่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

(๓) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบอาชญากรรมนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หน้าว่าง

(๘๑)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

_____

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล และในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบการอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคล ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบการอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน

(๑) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษา ในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบการอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบการอาชีพค้าหรือให้เช่าซีรยนต์

(๔) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบการอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจ ที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๗) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๘) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๙) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตน ทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว"

(๘๓)

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

"มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) (๒๑) (๒๒) (๒๓) (๒๔) (๒๕) (๒๖) (๒๗) (๒๘) (๒๙) (๓๐) (๓๑) (๓๒) (๓๓) (๓๔) (๓๕) (๓๖) (๓๗) (๓๘) (๓๙) (๔๐) (๔๑) (๔๒) (๔๓) (๔๔) (๔๕) (๔๖) (๔๗) (๔๘) (๔๙) (๕๐) (๕๑) (๕๒) (๕๓) (๕๔) (๕๕) (๕๖) (๕๗) (๕๘) (๕๙) (๖๐) (๖๑) (๖๒) (๖๓) (๖๔) (๖๕) (๖๖) (๖๗) (๖๘) (๖๙) (๗๐) (๗๑) (๗๒) (๗๓) (๗๔) (๗๕) (๗๖) (๗๗) (๗๘) (๗๙) (๘๐) (๘๑) (๘๒) (๘๓) (๘๔) (๘๕) (๘๖) (๘๗) (๘๘) (๘๙) (๙๐) (๙๑) (๙๒) (๙๓) (๙๔) (๙๕) (๙๖) (๙๗) (๙๘) (๙๙) (๑๐๐) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการ
ฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรม
ครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์
กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใด
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์
ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับ
การแจ้งจากสำนักงาน"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

"ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตน
ตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่
ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

"มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) (๒๐) (๒๑) (๒๒) (๒๓) (๒๔) (๒๕) (๒๖) (๒๗) (๒๘) (๒๙) (๓๐) (๓๑) (๓๒) (๓๓) (๓๔) (๓๕) (๓๖) (๓๗) (๓๘) (๓๙) (๔๐) (๔๑) (๔๒) (๔๓) (๔๔) (๔๕) (๔๖) (๔๗) (๔๘) (๔๙) (๕๐) (๕๑) (๕๒) (๕๓) (๕๔) (๕๕) (๕๖) (๕๗) (๕๘) (๕๙) (๖๐) (๖๑) (๖๒) (๖๓) (๖๔) (๖๕) (๖๖) (๖๗) (๖๘) (๖๙) (๗๐) (๗๑) (๗๒) (๗๓) (๗๔) (๗๕) (๗๖) (๗๗) (๗๘) (๗๙) (๘๐) (๘๑) (๘๒) (๘๓) (๘๔) (๘๕) (๘๖) (๘๗) (๘๘) (๘๙) (๙๐) (๙๑) (๙๒) (๙๓) (๙๔) (๙๕) (๙๖) (๙๗) (๙๘) (๙๙) (๑๐๐) เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑
เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น"

(๘๔)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐
มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติ
ให้ถูกต้อง"

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสุภาวดี ตันตระกุล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร